Nummer 234 | maart-april 2023 | 41ste jaargang | € 7,95

SLAGWERK KRANT

WWW.SLAGWERKKRANT.NL

ESNS 2023
UITGEBREID FOTOVERSLAG

Luka van de Poel
DeWolff dendert door met menselijke sound

VRIENDEN VAN AMSTEL LIVE 2023
Megaproductie met Jimmy van den Nieuwenhuizen, Martijn Bosman, Bram van den Berg en Wouter Prudon

MENSEN **Steve Ferrone • Sun-Mi Hong • Ace Zec**

SPULLEN **Asba Simone drums en Top Lug** snaredrum
DS Venom drums • **Pearl Matt McGuire Signature** snaredrum
Pearl Curved hardware • **Asba Caroline** bassdrumpedaal

00234
BP 8 710966 173015

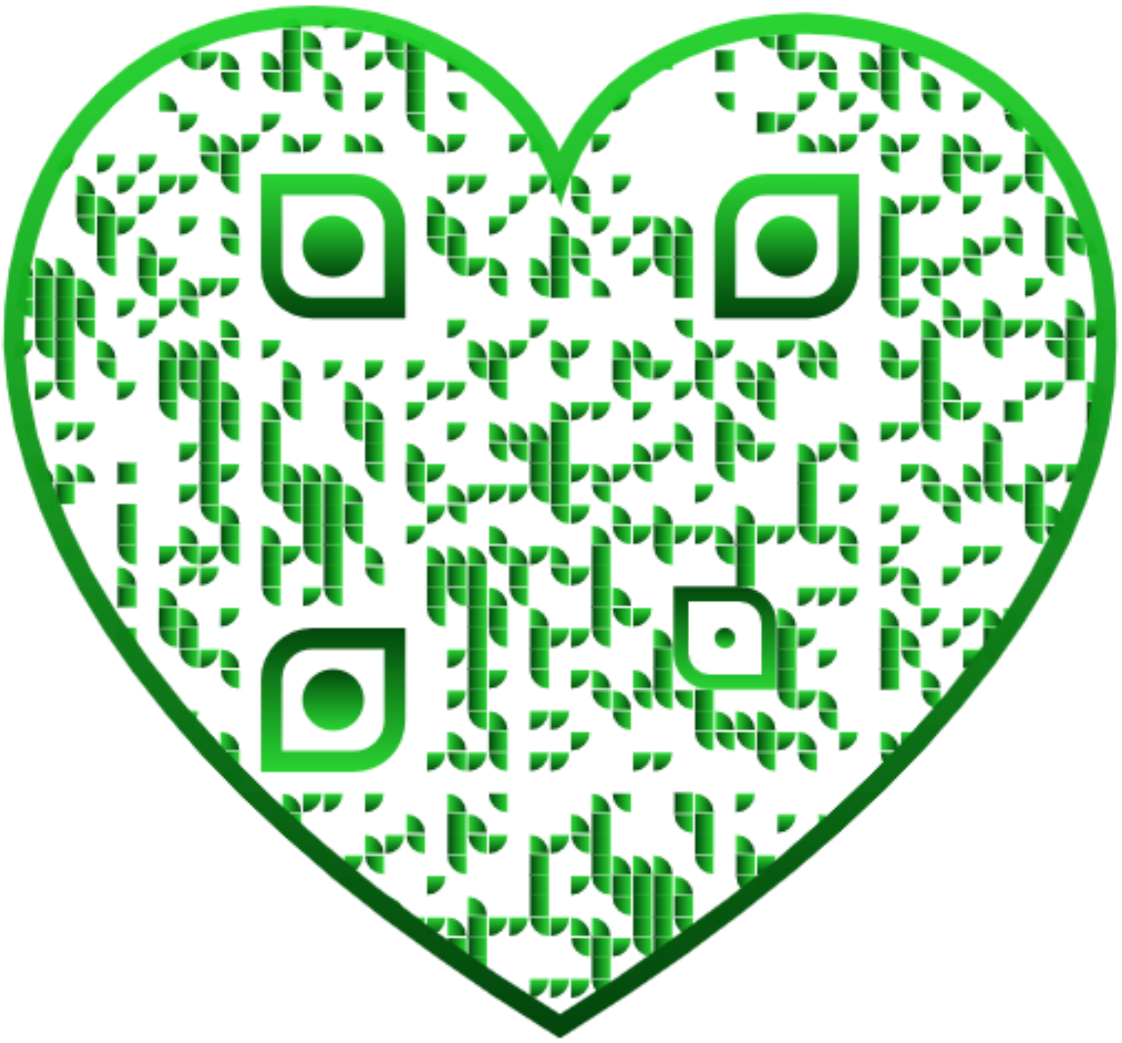

tamadrums tamabenelux TAMAofficial officialtamadrums tamabenelux @TAMAofficial

TAMA®

Zildjian

BLAST BELL & FAT HATS

A perfect companion...

for your ride cymbal, the **Blast Bell** is built to cut through the mix in a musical way.

Made for any stage or session...

Fat Hats were born out of an inspiration to combine bright and dark manufacturing techniques for a truly blended sound.

www.zildjian.com www.facebook.com/zildjianbenelux www.instagram.com/zildjiancompany

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH · Benelux
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) · www.musik-meyer.de/benelux

41ste jaargang • nummer 234
maart-april 2023

Een uitgave van:
Keijser 18 Mediaproducties bv
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam
tel. 020 675 5308
info@slagwerkkrant.nl
www.slagwerkkrant.nl

Hoofdredactieteam:
Bouke Bijlsma (algemeen hoofdredacteur),
Dennis Boxem (hoofdredacteur tests),
Erk Willemsen
Overige redactieleden: Mark Eeftens,
Hugo Pinksterboer
Eindredactie: Bouke Bijlsma m.m.v.
Tineke van Brederode
Vormgeving: Marcel Willemsen en Caia Veenstra
Fotografie: Reinout Bos, Dennis Boxem,
Rob van Dalen, Fred van Diem
Uitgever: Erk Willemsen
Sales en marketing: Ronald Willemsen
Sales: Keijser 18 Mediaproducties, ads@k18.nl,
tel. 020 675 5308
Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Slagwerkkrant.nl: Musicpublishers - Klaas Jan Stol
Boekhouding: Ellen van der Star
factuur@slagwerkkrant.nl

Vaste medewerkers: Sin Banovic, Mirjam Berendse, Stef Broks, Fred Cohen, Wouter Dielesen, Olaf Fase, Coen Hagenaars, Maarten Hartog, Jean-Paul Heck, Steven Leijen, Rick Lieffering, Winnie Mensink, Han Neijenhuis, Jimmy van den Nieuwenhuizen, Kevin Pasman, Danny Rombout, Pieter Sabel, Michael Schack, Ellen van der Star, Tim Vermulst, Dick de Waal, Kim Weemhoff, Rienk Wopereis, Cesar Zuiderwijk

Aan dit nummer werkten verder mee:
Paul Bergen, Gert Breugelmans, André Dollekamp, Bart Heemskerk, Wiebe Vos (stagiair)

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie: Betapress voor boekhandel en kiosk. Slagwerkkrant is ook in de betere muziekhandel te verkrijgen.

Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.
SLAGWERKKRANT ISSN: 0168-339X

SLAGWERKKRANT VERSCHIJNT 6X PER JAAR
Neem een abonnement:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant, of
abo@slagwerkkrrant.nl, of bel +31 (0)20 755308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
• Losse edities € 7,95
• Proefabonnement (2 edities) € 12,50
• Jaarabonnement (6 edities) € 39,50
• Tweejaarabonnement (12 edities) € 71,50
NB: Binnen Benelux geen verzendkosten; buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 12,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen, en speciale aanbiedingen:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant
• Digitale editie via Magzine.nu of Readly.com

Abonnementenadministratie:
Ellen van der Star, Mirjam Berendse,
abo@slagwerkkrant.nl, 020 675 5308

VOLGENDE EDITIE
Het volgende nummer van Slagwerkkrant (SWK 235, mei-juni 2023) ligt 26, 27 of 28 april in de bus en is vanaf 27 april verkrijgbaar bij kiosk, muziekwinkel en boekhandel, en als digitale editie via Readly of Magzine.

OP DE OMSLAG Luka van de Poel
(foto Fred van Diem)
Inzet: Zep (foto Bart Heemskerk)
Inzet: Jimmy van den Nieuwenhuizen
(foto Bart Heemskerk)

Redactioneel

Nooit gedacht dat ik als minst in muziekgear geïnteresseerde muziekjournalist aller tijden ooit nog eens algemeen hoofdredacteur zou worden van dit mooie blad. Ik ben gek op drums, groove, fills, sounds en sferen; maar op welke spullen… Het leek mij altijd bijzaak. Volgens het adagium: zet tien goede drummers achter precies dezelfde set met precies dezelfde vellen en stokken en je krijgt tien verschillende sounds. Toch heb ik de afgelopen dertig jaar wel anders leren piepen.

Als tiener kon ik niks met de eigentijdse eighties hits. Ik hield van Otis Redding (uit vaders platenkast) en later The Blues Brothers (alle platen gekocht na de film). Op het conservatorium worstelde ik dan ook behoorlijk met de verplichte jazz en fusion, die je als professionele drummer blijkbaar moest beheersen. Mijn leraar zei: 'Neem eens wat platen mee die jij te gek vindt.' Tja, Blues Brothers… Ik schaamde me een beetje. Niet echt muzikantenmuziek. Hoewel de instrumental break in *Do You Love Me* wel echt funky was… De geruststelling kwam pas later, toen ik mij realiseerde wie die jonge drummer was op de twee live platen: Steve Jordan. Over grooven gesproken!

Voor deze Slagwerkkrant kreeg ik ter redactie toevallig twee artikelen voorgeschoteld waarin jonge Nederlandse drummers een andere heimelijke drumheld van mij opvoeren: Al Jackson. Hij was de vaste sessiedrummer van de Stax Studios; drummer dus van Otis Redding en Wilson Pickett op classics als *Respect, Shake, Mustang Sally* en *Midnight Hour*. Over grooven gesproken! Zowel Luka van de Poel (coverinterview) als Marlon Pichel (Opmaat) noemen Al Jackson als groot voorbeeld, qua spel, groove en sound. Maar beiden spreken ook vol vuur over de diepe liefde die ze hebben voor vintage spullen, specifieke gear en opnamemethodes. Net als Al Jackson en Steve Jordan, natuurlijk... Als je tien drummers achter dezelfde kit zet, krijg je ook tien bevlogen verhalen over hun favoriete instrumenten!

Daarom in dit nummer, zoals je gewend bent, veel mooie verhalen van muzikanten en al hun beslommeringen, en lekkere tests van de spullen waarop je die mooie muziek kunt maken en die je inspireren. Veel leesplezier met deze editie!

Bouke Bijlsma | bouke@slagwerkkrant.nl

INHOUD

Interviews & features

18 **Luka van de Poel**
DeWolff dendert door. Na Europese tours als support van Toto en Black Crowes komt de band met een nieuw album. Luka van de Poel heeft zich ontwikkeld tot een moderne retro-drummer met een eigenwijze visie op sound en groove.

24 **Steve Ferrone**
De Engelse drumlegende maakte nadrukkelijk naam in Amerika als sessiedrummer en vooral als vaste drummer van Tom Petty. Maar ook in eigen land speelde Steve Ferrone bij doorslaggevende formaties; van Average White Band tot Duran Duran.

28 **Sun-Mi Hong**
Zij ontwikkelde zich van bevlogen drummeisje in Korea tot volwassen bandleidster van haar eigen kwintet. In Amsterdam nam jazzdrumster Sun-Mi Hong inmiddels haar derde album onder eigen naam op.

Eurosonic Noorderslag 2023
33 inleiding & conferences
34 beeldverslag showcases
38 Ace Zec (Cobra The Impaler)

42 **Vrienden Van Amstel Live 2023**
De 25ste editie was meer dan een megaproductie, en drummers speelden een sleutelrol. Met Wouter Prudon, Martijn Bosman, Bram van den Berg en musical director Jimmy van den Nieuwenhuizen.

Tests

48 **Asba Simone drums** en **Top Lug** snaredrum
51 **Asba Caroline** bassdrumpedaal
52 **DS Drums Venom-serie**
55 **Pearl Curved** hardware
56 **Pearl Matt McGuire Signature** snaredrum
57 Importeurs & reacties

En verder

6 **Opmaat** met o.a. Productnieuws, Marlon Pichel en Matt Chamberlain
40 **Winkelbezoek** Drumzaak, Apeldoorn
61 **Jimmy van den Nieuwenhuizen** column

Cursussen

58 **Cesar Zuiderwijk/Olaf Fase**
deel 131, Flooreren 4
59 **Mark Eeftens**
Spelen deel 127, Steve Ferrone

Service Station

60 **Slagwerkkrant Events**
met o.a. DrumDrieDaagse
63 **Abonnementen, info en aanbiedingen**

Lignum Steam Bent Jazz kit

Eerste kit van stoomgebogen hout

Gert Breugelmans van Lignum Drums stuurde ons deze foto. De Steam Bent Jazz kit. Zijn eerste drumkit met ketels uit stoomgebogen hout. Wie iets weet van drums maken en houtbewerking, begrijpt hoe bijzonder dit is. De meest gebruikte manier om houten ketels te maken is om laagjes hout over elkaar te plakken en te vormen in een mal. Een massief houten plank ombuigen tot een drumketel is zacht gezegd zeldzaam. Gert legt kort uit hoe het idee zich ontwikkelde: 'Sinds ik het stoombuigen ontdekte in 2012 (met de woodhoops), lukte het me ook hele ketels voor snares te gaan buigen in 2019. Hout buigen is geen exacte wetenschap en vraagt veel tijd en groeiend inzicht. Toen ik het eenmaal in mijn vingers had, heb ik de mallen en tools gemaakt voor een volledige kit.' Het resultaat is deze populierhouten kit met 18"x14" bassdrum, 12"x8" tom, 14"x12" floortom en 14"x6½" snaredrum. Gert: 'Zowel de look als de klank vind ik indrukwekkend en de kit is heel gemakkelijk bespeelbaar.' Hij is alweer een stap verder en maakt nu de eerste mallen voor 10" tot 22" ketels. Wij kunnen niet wachten om ze in onze testgrage vingers te krijgen. (Bouke Bijlsma)
www.lignumdrums.com

MIA VOOR MANNAERTS

Stromae en Pommelien Thijs waren in januari, met ieder drie awards, de grote winnaars bij de Music Industry Awards (MIA's) 2022. Stefanie Mannaerts, drummer-zangeres van Brutus, werd verkozen tot beste muzikant. De jury was vooral te spreken over het album *Unison Life*. Snappen wij, want toen het uitkwam op 21 oktober 2022 was het tevens onze Release van de Week op Slagwerkkrant.nl. Dit voorjaar gaat Brutus op tournee langs de grote festivals in Europa. Zo staan ze 15 juni op het Copenhell Festival in Kopenhagen.
wearebrutus.be

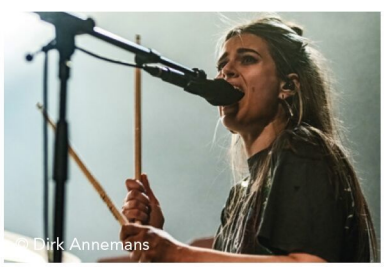
© Dirk Annemans

MIRA IN JURY

Mira Burgers is door de organisatie van internationale drumcontest **Hit Like A Girl 2023** gevraagd plaats te nemen in de professionele jury. De Nederlandse drumster die zelf in 2017 de Finale haalde en uiteindelijk tweede werd bij dit event voor vrouwelijke drummers (met toepasselijke geuzennaam), is blij met de uitnodiging: *'I feel honoured to stand next to some legends in the list of judges such as Chris Coleman, Cherisse Osei and more!'* Check de site van HLAG (je kunt je inschrijven vanaf 1 maart) en natuurlijk houden wij ook de ontwikkelingen in de gaten.
hitlikeagirlcontest.com

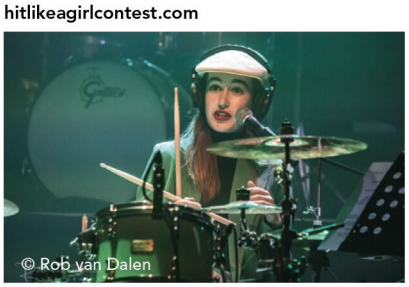
© Rob van Dalen

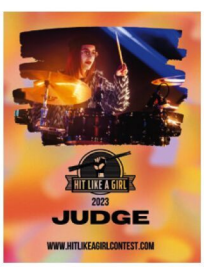

Bram van den Berg met Krezip op Vrienden Van Amstel Live 2023

© Nathan Reinds

Bram van den Berg bij U2!

Vlak voordat wij naar de drukker gingen (eigenlijk kort erna), kwam het bericht binnen dat Krezip-drummer Bram van den Berg is gevraagd om in te vallen bij U2. De Ierse superband heeft een drummer nodig voor hun gig in Las Vegas waar ze een week lang spelen ter opening van nieuwe venue The Sphere. U2-drummer Larry Mullen moet eind deze zomer een operatie ondergaan en zal ten tijde van de geplande opening van The Sphere (herfst 2023) net herstellende zijn. Gelukkig had de band onze eigen Bram in het vizier, en kunnen de concerten dus gewoon doorgaan (hoe dat precies in z'n werk is gegaan, willen we dolgraag weten, maar Bram was deze dagen begrijpelijk even van de radar; wordt vervolgd!). Krezip liet al wel weten dat ze Bram van harte steunen bij dit bijzonder avontuur: 'Wij zijn ongelofelijk trots op 'm!! Dat een legendarische band als U2, bovendien één van Bram's favoriete bands, nu op zijn pad is gekomen is niet te bevatten!' Vervanger voor Bram van den Berg bij Krezip is die periode Bram Hakkens. Check vanaf pagina 42 ons verslag van Vrienden van Amstel Live 2023, waar Bram met Krezip een knallende 90's medley neerzette. We konden dit opzienbarende nieuwtje nog net even meepakken. Reken maar dat we hier in het volgende nummer uitgebreid op terug komen. Check tot die tijd ons bericht op Slagwerkkrant.nl, met daar ook de bijzondere teaser die U2 postte om deze concertserie aan te kondigen.

Net naast Pop Media Prijs

© Paul Bergen

Popfotograaf **Paul Bergen** was tijdens ESNS 2023 genomineerd voor de Pop Media Prijs 2022, samen met rapper Hef en mediamaker Veronica van Hoogdalem. De prijs en de eer gingen naar de laatste, en daar hebben wij natuurlijk helemaal vrede mee, maar Paul heeft voor ons wel regelmatig mooie foto's geschoten, dus helemaal objectief waren we niet. Daarom bij deze – om alsnog het werk van Paul Bergen te vieren – een energieke foto van **Tim de Wijk**, geschoten door Paul tijdens Vrienden Van Amstel Live 2018 bij het optreden van Nielsson aldaar (zie Slagwerkkrant 218, juli-augustus 2020). Het toeval wil dat wij ook dit nummer een uitgebreide reportage hebben over dit indrukwekkende mega-event. Je leest het vanaf pagina 42.

Lief & Leed

Effect

De drummer kreeg langzamerhand kramp in zijn linkerpink van al het oefenen. Mooi geweest, mompelde hij, en hij legde z'n basgitaar weer weg. Tijdens de laatste lockdown had hij het ding in een opwelling online gekocht, voor nog geen honderd euro. En z'n wereld was open gegaan. Dankzij YouTube en natuurlijk zijn eigen muzikale basis was hij in het geheim intussen – al zei het zelf – een heel eind gekomen. Hoogste tijd voor de volgende stap.

Deze avond, in het oefenhok met de band, pakt hij onverwachts zijn bas uit en plugt in. 'Verrassing!' zegt hij tegen zijn muziekvrienden. 'Het leek me nuttig om er eens een instrument bij te leren!' En hij speelt zomaar een blues in E, ingespannen maar zelfbewust. 'Best te doen, basgitaar', besluit hij. De bewondering van de andere bandleden valt een beetje tegen. 'Leuk, hoor', zegt de bassist bemoedigend. 'Maar je speelt nu alleen de grondtoon met de kwint. Dat is wel heel basic. Je moet maar goed op toonladders en akkoordenschema's gaan studeren – kan je van daaruit melodisch interessante lijnen maken.' 'Ja, zo makkelijk is het niet', vult de gitarist aan. En hij voegt eraan toe: 'Je hebt nog wat last van het Dunning-Kruger-effect. Je weet wel. Die twee psychologen die zeiden: "Hoe minder je van iets weet, des te meer dénk je ervan te weten."' De drummer bergt wat beteuterd de bas weer op. 'Maar het toeval wil', gaat de gitarist verder, 'ik heb óók stiekem iets geleerd!' Hij loopt om het drumstel heen, vraagt aan de drummer: 'Mag ik?' en pakt een paar stokken. En dan begint hij te spelen. Zelfverzekerd en serieus. Een frons tussen ogen, het hoofd in de nek, de armen stram. *boem-tjak-boemboem-tjak*. En nog eens. En nog eens. Dan stopt hij met een ferme bekkenklap en kijkt lachend rond. 'En dat dan in verschillende tempo's: zo kan je eigenlijk ons hele repertoire spelen!', verklaart hij opgetogen. 'Al moet ik moet natuurlijk nog wel aan m'n fills werken.' De drummer neemt z'n stokken weer in ontvangst en knikt nadenkend. 'Ja, je hebt gelijk', zegt hij en pauzeert even. 'Dat zijn slimme jongens, die Dunning en die Kruger.'

Maarten Hartog

Freddie White (1955-2023)

© Rob Verhorst

Earth Wind & Fire

Frederick Eugene White was een van de White-brothers die aan de basis stonden van Earth Wind & Fire: bassist Verdine White en natuurlijk vooral zanger-percussionist Maurice White. Freddie kwam er later bij. Hij speelde vanaf zijn negentiende (1974) in de iconische formatie – in het begin vaak samen met drummer-percussionist Ralph Johnson. Dat deed hij tot halverwege de jaren tachtig, toen bandleider Maurice White in 1984 een pauze van enkele jaren inlaste. Na die break werd Sonny Emory de nieuwe EW&F-drummer (vanaf 1987). Freddie White is onder meer te horen op EW&F-krakers als *Fantasy, September, Boogie Wonderland, Shining Star, Sing A Song en After The Love Has Gone*. Hij deed verder sessiewerk voor diverse artiesten als Deniece Williams, Ramsey Lewis, Stanley Turrentine, The Emotions en Ronnie Laws, naast jobs als producer en engineer. Natuurlijk is White het meest bekend vanwege de wereldhits met zijn broers, maar mijn persoonlijke onvoorwaardelijke liefde gaat uit naar eerdere opnamen van zijn drumspel: een van de eerste opnamen waarop hij speelde als (zeventienjarige) drummer van Donny Hathaway live in 1972. De twee elpees die daarvan zijn getrokken, gelden als classic livealbums en zijn enorm populair onder muzikanten, zowel in de jazz- als de pop/r&b-wereld. Natuurlijk vanwege de geweldige stem en toetsen van Hathaway zelf, de totale bandsound, de sfeer met het publiek, ongelooflijke bassist Willy Weeks (*The Ghetto!*), maar zeker ook de diepe, oermuzikale live groove van de piepjonge drummer. Wat een relaxte, warme feel! Freddie White werd 67 jaar. (Bouke Bijlsma)

Grote Prijs van Nederland terug als publieksprijs

Jarenlang was Grote Prijs van Nederland dé popprijs en bakermat van heel wat mooie muziekcarrières. Wat dacht je van Typhoon, Eefje de Visser en Junkie XL? Begin 2023 gaat een nieuwe editie van start. Eind april vinden de halve finales plaats, waarvan de vijf beste talenten het tegen elkaar opnemen in de finale op 13 mei in TivoliVredenburg Utrecht. Nieuw is dat het publiek honderd procent invloed heeft op het selectieproces. Er is daartoe een nieuwe digitale aanmeld/selectie/stem-procedure ontwikkeld via de Sounders Music-app. Er is ook een nieuwe naamgevende sponsor. Hoofdprijs van de Mentos Grote Prijs van Nederland is een cheque ter waarde van € 10.000! Uiterste inschrijfdatum is al voorbij (6 februari), maar check even op de site, want alles wijst erop dat ie wordt opgerekt.

groteprijsvan.nl

Soloalbum Dirkjan van Groningen

Slagwerker, educator en medewerker van Slagwerkkrant Dirkjan van Groningen komt met een soloalbum: *My Favourite Songs*. Hierop speelt Dirkjan naast bassist Nico Staal en zangeres Nienke de Groot alle overige instrumenten: natuurlijk drums en percussie, maar ook marimba en vibrafoon. De favoriete nummers van de slagwerker zijn zeer divers: van Sting's *Seven Days* tot Chick Corea's *Spain*. En verder hoor je geheel eigen bewerkingen van bekende tracks van onder meer Steve Lukather, Russ Freeman, Mike Mainieri en Bill Withers. Overwegend instrumentaal, met veel ruimte voor de malletinstrumenten, en als uitschieter de titeltrack; een goed bedachte twist van classic *My Favorite Things*. Het album is uitgegeven door C&M Music en verkrijgbaar via onderstaande site. Check it out!

showandmarchingmusic.com/myfavouritesongs

10" Meinl Byzance Traditional Polyphonic splash

22" Meinl Byzance Traditional Polyphonic ride

15" Meinl Byzance Traditional Polyphonic hihat

Meinl Byzance Traditional Polyphonic

Meinl heeft er wel eens vaker een handje van gehad om het idee achter een enkel bekken uit te breiden naar een complete reeks. Denk bijvoorbeeld maar aan de Byzance Sand- en Dual-reeksen. Hetzelfde doen ze nu met de Polyphonic. Waar het ooit begon als een enkele Polyphonic ride, heb je nu de mogelijkheid om een hele set Polyphonics op de hangen. De ride is namelijk aangevuld met een 15" hihat, een 10" splash en een tweede, iets grotere, 22" ride. De 18", 19" en 20" crashes waren er vorig jaar al. Net als de originele Polyphonic ride hebben de nieuwe bekkens een relatief dikkere ongeschoren cup en een dun blad. Volgens Meinl zorgt dit ervoor dat ze een donkere klank hebben die snel aanspreekt, maar toch controleerbaar is.

meinlcymbals.com

Tama 2023 - nieuws en video

Ondank dat er dit jaar wederom geen NAMM show is in januari, maakte Tama toch van het nieuwe jaar gebruik om een hele reeks productnieuws te lanceren. Met vooral veel nieuwe kleuren, maar ook een aantal echt opvallende nieuwtjes. Zoals bijvoorbeeld de Iso Base Sound Reduction pads: slimme rubberen isolators waarmee je je pedalen en standaards van de grond loskoppelt. Dat werkt goed met Tama's True Touch Practice kit, maar natuurlijk ook prima als je een elektronische kit hebt, of een akoestische kit met gaasvellen. Op het gebied van snaredrumnieuws is er onder meer een prachtige nieuwe Star Reserve snare gemaakt van één 8mm dikke plank cederhout. Al dit nieuws en veel meer vind je ook terug in de video die wij maakten bij Tama Europe. Je vindt hem op ons YouTube-kanaal.

tamadrums.com

OPMAAT

album

Benoit Martiny - *Phase 0*

Onze favoriete Luxemburgse drummer, Benoit Martiny, komt middels *Phase 0* opnieuw met een lekker eigenzinnig jazzalbum; hoewel 'jazz' wel een wat smalle meetlat is om dit project langs te leggen. Benoit zegt zelf: '*Its improvised music going from atmospheric over freejazz to rocking.*' Dat klopt als een bus, en het is duidelijk gericht op de avontuurlijke luisteraar. De vier stukken van om en nabij de tien minuten schieten alle kanten op, behalve die van het melodieuze, harmonieuze popliedje met kop en staart. In *Phase 1* rockt het gezelschap over een old school gitaarriff met een boel distortion en noise, in *Phase 2* zit de zware effectvervorming op het blaasinstrument, ik schat een baritonsax… In *Phase 3* is Martiny in topvorm aan het groove-soleren over sax; als Han Bennink in zijn beste jaren, en in *Phase 4* doet de band precies wat Benoit hierboven stelde: improviseren in atmosferische klanken, via freejazz naar rock. Nice! Het album is een eenmalig sideproject en komt alleen uit op vinyl en digitaal. Check de site van Badass Yogi Productions. (Bouke Bijlsma)
byp-online.com

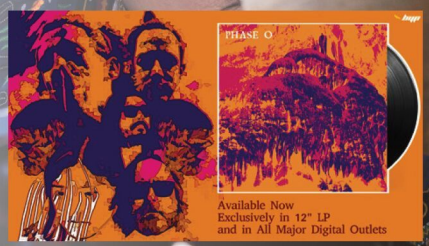

400 jaar Zildjian

2023 is het jaar waarin het iconische bekkenmerk z'n 400ste verjaardag viert. Het begon dus allemaal in 1623. Bijna onvoorstelbaar als je je bedenkt dat Rembrandt een kleine twintig jaar later pas de Nachtwacht schilderde, en Bach pas een dikke eeuw later zijn *Matthäus-Passion* componeerde. Al die tijd kon je dus al wel op een Zildjian bekken slaan. En dat doen drummers nu nog steeds, of het nou moderne Low Volume Cymbals zijn of ouwe K's. Het merk is van plan tijdens dit jubileumjaar flink uit te pakken met onder meer productlanceringen, feestelijke logo's, een historisch gedenkboek, en ergens in september een groot 400th Anniversary Concert, met Zildjian-artiesten en speciale gasten. We hebben zo'n gevoel dat we er nog wel meer van gaan horen dit jaar.
Zildjian.com

Chamberlain bij Amber

Ons zusterblad Musicmaker had afgelopen editie een mooi interview met zangeres-songwriter Amber Arcades (Annelotte de Graaf). Zij vertelt hoe haar nieuwe album *Barefoot On Diamond Road* tot stand kwam en hoe zij daarvoor op afstand samenwerkte met producer Ben Greenberg in New York. In het volgende fragment zie je dat Greenberg met een aardige drummer op de proppen kwam voor dat Nederlandse album: 'Ben heeft alle gitaren op het album ingespeeld, alle bas en ook wat synths. En er zijn gastmuzikanten voor bijvoorbeeld harp, cello, pedal steel en drums. Hij zit goed in de New Yorkse scene en hij heeft zelfs Matt Chamberlain voor alle songs als drummer geregeld! Ik vertrouw hem dus helemaal. De zang heb ik in Nederland opgenomen.' Hoe gaat dat straks dan live klinken zonder Greenberg en Chamberlain?, zul je denken. 'Ik heb al min of meer een vaste live-band. Manuel van den Berg speelt al lang mee. Thomas van den Berg op drums heeft ook al eerder meegespeeld en Milan Hartsuiker is de nieuwe bassist. Met veel dezelfde mensen werken is makkelijk en gezellig. Je kent elkaar en je snapt elkaar.' Check it out. Je leest het gehele interview in Musicmaker 493 (maart-april 2023).

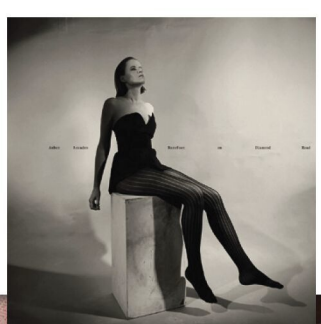

Cesar Zuiderwijk's Music Station en Slagwerkkrant presenteren

DE 22e

DRUM 3 DAAGSE

VR ZA ZO

18, 19, 20 AUGUSTUS 2023

SALLE DE JONGE – ILSE HOFMA
CESAR ZUIDERWIJK - KOEN HERFST
TWEE CLINICS N.T.B.

EN HET VASTE ONVERWOESTBARE DOCENTENTEAM
VAN DE DRUMDRIEDAAGSE

18-19-20 augustus 2023, Musicon Den Haag, Soestdijksekade 345

DRIE DAGEN CLINICS EN LESSEN – DRIE DAGEN DRUMMEN

Als je je inschrijft voor de DrumDrieDaagse krijg je drie dagen lang lessen, lezingen, lesmateriaal, sessies, lunches en heel veel lol: all-in voor € 295,-.
PS. De factuur wordt in mei verzonden.

Schrijf je nu in op

drumdriedaagse.nl

SLAGWERK KRANT

Cesar Zuiderwijk
Musicstation

© Rob van Dalen

OPMAAT

album

Koen Herfst & Boris van der Lek - *On Hold*

Ze speelden al samen als opener en afsluiter van Herfstfest, zowel in België als in Nederland. Blijkbaar beviel de samenwerking zo goed dat de stukken moesten worden vastgelegd voor het nageslacht. Wij kunnen dat van harte onderschrijven, want de drums van Koen en de sax van Boris hebben een ontegenzeggelijke klik. Niet alleen live maar ook op deze originele ep. Een duoplaat met alleen drums en sax is een uitdagende combinatie – we zagen het eerder bij Cyril Directie & Hans Dulfer – met naast de voor de hand liggende muzikale mogelijkheden natuurlijk ook wel wat beperkingen: geen akkoorden, geen bas om de brug te slaan tussen ritme en melodie. Nou ja, in eerste track *Geen Krupa*, doen ze precies dat: een baslijn om de brug te slaan tussen ritme en melodie. Maar in de andere tracks is het overwegend sax met drums, en dat vinden we stiekem toch het leukst (al slaat Koen in *Geen Krupa* wel een verrassend aardse swingshuffle over de lekkere scheursax van Boris). Hier en daar hoor je wat vocals (*Hey Bo Diddley*, over het onvermijdelijke ritme – dat we op Herfstfest nog met z'n allen moesten meeklappen), of een gedubbelde sax, of een shakertje of claps. Maar dat is het wel. Lekker baldadig gespeeld met de nodige Haagse bluf, zoals vooral in Raw (*Op Z'n Haags*). Afsluiter 28 Beats Per Minute (we hebben het niet nagemeten) heeft opnieuw een basje en een lekkere groove die licht doet denken aan ouwe Nederkraker *Still Believe*. Nice! Een heel fijne feel good-ep voor de liefhebber! (Bouke Bijlsma)

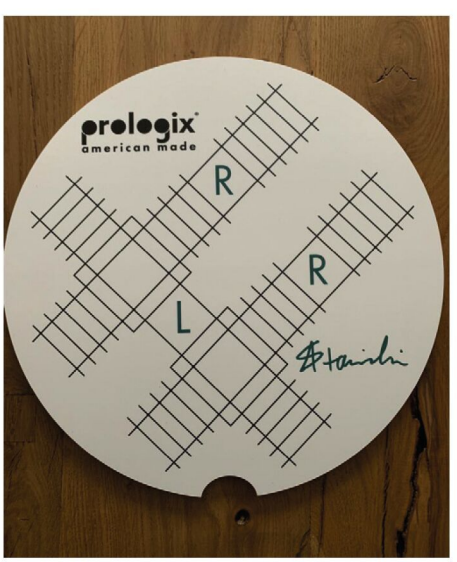

Prologix Brushtracks

Hoewel in het boek van Anthony Stanislavski (zie pagina hiernaast) natuurlijk allerlei verschillende brushpatronen voorkomen heeft de firma Prologix een speciaal brushpad ontwikkeld voor de zogenaamde 'Train Track Patterns'. Het is bij brushes onder meer de kunst om links en rechts niet te laten botsen. Brushesspel draait immers om de sound en een botsing is daarvoor niet gunstig. De afgebeelde 'treinrails' op het pad zorgen ervoor dat je precies in de juiste richting strijkt en de handen zodoende de juiste beweging leert maken. Deze rails werken prima samen met de in het boek afgebeelde diagrammetjes, zodat je redelijk vlot de patronen leert spelen. Prologix maakte overigens al eerder een pad met brushbestendig oppervlak voor Russ Miller. Dat had echter ook een oppervlak voor drumstokken. Deze Stanislavskischijf is alleen voor brushes. Het is een licht buigzame 14" kunststof schijf van ongeveer een halve centimeter dik met aan de onderkant een zachte rubberen laag. Je kunt hem dus op een snaredrum leggen maar ook gewoon op een tafel en dan schuift hij niet weg en is lekker stil. Door de uitsparing aan de onderkant haal je hem ook weer makkelijk van je snare af. De 'treinrails' op het pad hebben echt reliëf: je voelt ze als je er met je hand overheen wrijft. Toch hinderen ze nooit de brush, ook niet als je bijvoorbeeld liever cirkels strijkt met links. Al strijkend hoor en voel je ook geen verschil met de delen waar geen rails staan afgebeeld. Je kunt de Brushtracks direct bestellen via de site van Prologix en hij kost 39,99 dollar. Speelt ie lekker? Jazeker! (Mark Eeftens)

prologixpercussion.com

boeken

Stanislavski laat je fraseren en meespelen

In het vorige nummer schreven we al over Australische drummer **Anthony Stanislavski**, die interessante filmpjes post over onder meer brushtechniek. Hij stuurde ons niet alleen zijn recente boek daarover – *Phrasing and Freedom With Brushes* – maar ook zijn boek over bigbanddrummen *Beginner's Guide To Big Band Drumming* uit 2019 . Beide boeken zijn erg smaakvol en netjes vormgegeven met mooie zwart-witfoto's en een heldere notatie. Via een code heb je toegang tot meespeelstukken, oefeningen en geluidsvoorbeelden, zowel audio als video.

Bigbanddrummen is een van de moeilijkere disciplines van ons vak. In een gemiddelde bigbandpartituur staat namelijk niet precies wat je moet doen, maar meer wat er in de band gespeeld wordt. Je moet daaruit zelf destilleren hoe je de blazersfiguren ondersteunt, mee fraseert en aankondigt middels fills en accenten. Stanislavski leert je precies dat. Met bijbehorende opnamen op verschillende tempo's pas je het geleerde meteen toe. Het boek is met 44 bladzijden niet zo dik, maar je leert wel alle basics die je nodig hebt. Als je je vervolgens stort op de praktijk en de bijgeleverde luisteradviezen, kom je goed beslagen ten ijs.

Het duidelijk noteren van brushpatronen is al vaker geprobeerd; soms met succes, soms met een puzzel als resultaat. Stanislavski is erin geslaagd op een heldere manier de vele technieken te beschrijven, maar je moet je aan het begin wel een aantal tekens en symbolen eigen maken. Als je gewoon voorin begint, leer je ze vanzelf. Het geheel wordt ondersteund door zeer goede video en audio, en je kunt oefenen met acht meespeelstukken. Van die stukken zijn er net als bij het bigbandboek telkens twee partituren: een leadsheet, zoals je die in de dagelijkse praktijk ook zou krijgen, én een partij waarop je kunt zien hoe Stanislavski de partij op drumstel heeft geïnterpreteerd. Superleerzaam! In combinatie met de goede video en audio en heb je twee steengoede boeken. Over de speciale brushpad, die Prologix samen met Stanislavski ontwikkelde, lees je op de pagina§ hiernaast. (Mark Eeftens)

Boeken te bestellen via stanislavskimusic.com
Check op Instagram: luvskidrums

advertentie

OPMAAT

MARLON PICHEL EERT AL JACKSON OP SOLODEBUUT

© Sylvester Lobe fotografie

Op 19 april presenteert Marlon Pichel zijn debuutalbum als soloartiest. De drummer, die wij kennen van zijn gritty spel bij bluesband King Of The World maar ook van zijn vele video's als zanger-gitarist (zie Slagwerkkrant 229), koos als locatie daarbij letterlijk voor thuishaven Rotterdam: voormalig lichtschip Vessel 11. Pichels grote voorliefde voor Amerikaanse rootsmuziek, vooral old school soul en rock 'n' roll, klinkt door in alles wat hij doet. Zijn diepe groove met vintage sound en feel, zijn lekkere stem; het zijn de hoofdingrediënten van het album. Als je een idee wilt hebben wat je kunt verwachten, check dan de YouTube-video's van singles I *Wanna*

© Jenrick Mielke

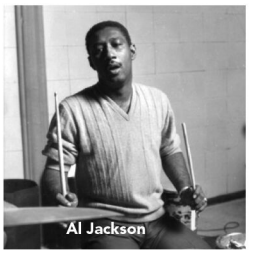

Al Jackson

Boogie en *Good Ol' Loving*; voor die laatste track ontving hij een Radio Veronica Oorkonde. Geïnspireerd door zijn zanghelden Otis Redding en Wilson Pickett laat Marlon Pichel de klassieke Stax Memphis soul-sound herleven, uiteraard met een respectvolle verwijzing naar drumvoorbeeld Al Jackson. In het artikel in Slagwerkkrant 229 schreven wij: Om de juiste Stax-feel aan zijn plaat mee te geven, kwam Pichel in contact met producer-engineer Terry Manning, die zijn carrière ooit begon bij Stax Records en werkte met onder meer Otis Redding en de befaamde Stax-sessiedrummer Al Jackson jr. 'Ik heb Terry via internet opgespoord en van mijn plannen verteld. Dat vond hij zo te gek dat we lange zoomgesprekken hebben gevoerd. Hij heeft van alles verteld over het opnameproces in die tijd, en dan vooral ook over hoe ze de drums opnamen.' Over zijn ambities als soloartiest kan Marlon Pichel kort zijn: 'Wereldberoemd worden is voor mij geen doel. Kwaliteit, passie, mijn gevoel kunnen volgen, dat is veel belangrijker. Ik zoek naar een goede verhouding tussen drummer, zanger en componist.' (Bouke Bijlsma)

Slagwerkkrant.nl/swkplus

- *I Wanna Boogie*
- *Good Ol' Loving*
- *Great Balls Of Fire*
- archiefinterview uit 2022 (SWK 229)

boek

René Creemers & Andy Gillmann - Drummer's Inspiration 2.0

Als grootmeester René Creemers aan een drumboek meewerkt, dan weet je eigenlijk al dat het iets bijzonders moet worden. Andy Gillmann is bij onze oosterburen ook een drummer van naam, en de twee schreven al eens eerder samen een boek. Het overigens Duitstalige *Drummer's Inspiration 2.0* zou je kunnen zien als een vervolg daarop, vandaar de titel. Lang geleden waren er nog niet veel drumboeken dus moesten drumleraren creatief zijn. Ze gebruikten vaak bladzijden met noten uit de klassiekers *Stick Control* en *Syncopation* en verzonnen tientallen manieren om die noten te interpreteren. Zo kon de leerling jaren studeren en dat tot op zeer hoog niveau. Alan Dawson was zo'n grootheid die onder meer lesgaf

aan Vinnie Colaiuta. Voordeel is dat je leert lezen als een trein én dat je daarna kunt toveren met een simpel blaadje noten. *Drummer's Inspiration* is vergelijkbaar met het nog steeds briljante boek van Alan Dawson, maar natuurlijk wel veel meer hedendaags. Achterin vind je acht bladzijden met noten in achtsten, zestienden en triolen. Die ga je vervolgens op een ongelooflijke hoeveelheid manieren toepassen op je kit. Er zijn drie levels: basic, advanced en master, maar pas op: basic is ook al best een kluif. Dit is dus geen beginnersboek, maar eerder iets waaruit je vele jaren kunt studeren tot op zeer hoog niveau. De oefeningen met de noten worden afgewisseld met aparte oefeningen voor techniek, coördinatie, groove, fills en (micro) timing, waarin ik de hand van Creemers herken. Volgens René die zelf amper boeken gebruikt (!) zijn noten op zich niets waard. Het gaat erom hoe je ze speelt. En om je daar ook in te trainen, vind je in het boek QR-codes die leiden naar filmpjes waarin je kunt horen hoe de dingen moeten klinken. Je moet hier wel echt tijd voor uittrekken,

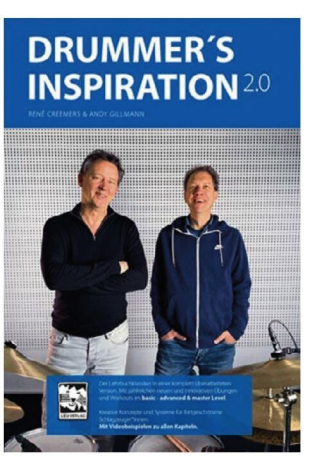

maar dan is het ook een absolute aanrader voor als je serieus werk wilt maken van je skills. Creemers en Gillmann kunnen trots zijn en wij op hen. Bravo! (Mark Eeftens)

COLUMN SCHACK

De DSTFM-functie

Kennen jullie de RTFM-knop? Staat voor '*Read The F*cking Manual*'; een indertijd grappige omschrijving van een denkbeeldige zelfhulpknop op een digitale drummodule... Maar het zou evengoed op het bedieningsscherm van een Tesla kunnen staan. Vroeger werden er kilo's papier, inkt én een serieus budget voor vertalingen opgebruikt om de 'analoge' handleiding mee in de doos van het toestel of jawel, zelfs drumketel of metronoom te kunnen steken. En ook toen werd er dadelijk naar de winkelier of de helpdesk van de importeur gebeld, omdat je nu eenmaal geen tijd noch energie had om een oplossing voor het tijdelijke gebruiksprobleempje zelf in de handleiding te gaan opzoeken. Ook vandaag gaat dat dan nog zo: 'Hallo mijnheer, mijn trommeltje is kapot!' – 'Ow, dat kan niet de bedoeling zijn.' – dan volgt er een welles/nietes-spelletje. 'Maar na al uw vragen, gebruik gerust de RTFM-functie.' 'O, waar vind ik die dan?' 'In de doos bij uw aankoop. Er staat waarschijnlijk 'manual' in het Engels op gedrukt.' Die *Read The F*cking Manual* is inmiddels wat achterhaald, want bij geen enkel instrument of weet ik wat voor elektronisch hulptoestel zit nog een voldrukte en volledige handleiding. Wel een soort 'dadelijk aan de slag' uitvouwpamflet, of erger nog: een op de doos gekleefde QR-code die je dan zelf met je mobiel moet scannen terwijl je dat verdorie helemaal niet wilt. Het is vandaag de dag inderdaad meer van: '*Download or Stream The f*cking Manual*', terwijl je liever dadelijk dat ding aan de praat wil, per direct. Maar... je hebt wel eerst uren, om niet te zeggen dagen over je aankoop zitten opzoeken of die wel zou deugen. Zelfs voor hun besliste akoestische drums of een paartje hihats zitten sommigen alle YouTube-filmpjes en reviewvideo's af te turen, op zoek naar zekerheid én de ultieme deal. En als die drumset, of godbetert, die ingewikkelde samplepad dan eindelijk is toegekomen, blijkt er plots geen minuut tijd meer over om die o zo verhelderende online handleiding te downloaden. Het is wat met die drang naar duurzaamheid die fabrikanten ook wat naar eigen hand zetten om geen kilo's papier meer te hoeven drukken. En nét nu een digitale handleiding gewoon op je telefoon zo toegankelijk en best handig is geworden, willen we toch terug naar een gedrukte, volledige handleiding die vroeger niet gelezen werd. Toch komt die nooit meer terug. Je wil niet weten hoeveel kilo's en dus ook gewichtskosten dat uitmaakt op een containerschip vol drums.

Michael Schack

Notentip door Mark Eeftens

Benny Greb speelt in zijn Instapost van 10 januari deze (zoals eigenlijk altijd) ontzettend lekkere *groove* die erg ruikt naar The Meters-drummer Joseph Zigaboo Modeliste. Let goed op de hihataccenten; die maken het moeilijker dan het lijkt. Ook de eerste paar groepjes zetten je soms op het verkeerde been.

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• Benny's groove van 10 januari

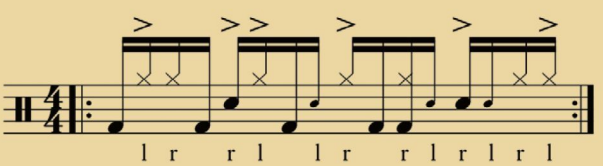

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

RABLE

th•mann

Luka van de Poel

Menselijke sound bij DeWolff

In 2009 was daar ineens DeWolff. Drie piepjonge muzikanten, gitaar, Hammond, drums. Teruggrijpend naar de vroege jaren zeventig. Indrukwekkend, zulke jonge gasten, zo'n volwassen sound. Inmiddels is drummer Luka van de Poel 28 jaar. Niet meer piep, maar nog best jong, zeker gezien de steady carrière die hij met zijn band doormaakt; na Europese tours als support van Toto en Black Crowes komt DeWolff begin dit jaar met een nieuw album. Van de Poel is een gevestigde naam in drumland. Wij zochten hem op in zijn studio.

tekst Han Neijenhuis, foto's Fred van Diem

Het is vintage wat de klok slaat in de Electrosaurus Southern Sound Studio van DeWolff, pal aan de gracht in hartje Utrecht. Analoge opname-apparatuur, oude amps en veel vintage drumkits. Uitsluitend Gretsch. Enkel tussen de vele snares zit ook nog een Ludwig of een Slingerland. DeWolff-drummer Luka van de Poel zet op deze doordeweekse ochtend ouderwetse filterkoffie en maakt een tosti. Of zijn gast misschien de helft mee wil, biedt hij vriendelijk aan. Die slaat het aanbod even vriendelijk af. Vanochtend al wat boterhammen gesmeerd voor onderweg in de auto. Met kaas. In een zakje. Ook lekker vintage.

Grappig. Tijdens het navolgende gesprek, een kleine anderhalf uur, dat uiteraard vooral gaat over drums en sounds, valt die ouderwets hippe term vintage geen enkele keer. 'Menselijk', is het woord dat Luka wel gebruikt om zijn drumsound de duiden.

'Ik hou van de echte, pure sound van drums, zoals de jazzjongens in de jaren vijftig en zestig klonken. En later hadden drummers als Bonham, Paice en Mitchell eigenlijk een vergelijkbare sound. Hooggestemde drums, veel ketelklank, niet zo geproduceerd en modderver, zoals veel drumsounds van later. Eigenlijk ben ik vooral heel erg beïnvloed door de late jaren zestig en begin jaren zeventig. Alles wat na de seventies kwam, kan me niet zo bekoren. Veel te overgeproduceerd, drums klinken niet meer menselijk, niet ambachtelijk. Zo willen wij juist wél klinken. Gelukkig hoor je dat tegenwoordig trouwens bij best veel bands wel weer terug.'

Helden

En zeker dus bij DeWolff. Het trio dat in 2009 verraste met zijn debuutalbum *Strange Fruits And Undiscovered Plants*. Psychedelische seventies bluesrock, jams, Hammond, de vergelijking met Deep Purple lag voor de hand. Geen toeval. 'Purple en ook Led Zeppelin behoren nog steeds tot onze grootste helden. Bonham en Paice nog steeds mijn belangrijkste voorbeelden', zegt Van de Poel.

Maar vooral ook de leeftijd van de drie bandleden wekte verbazing. Luka's oudere broer Pablo van de Poel, gitarist-zanger, was 18 jaar, toetsenist Robin Piso 19 en drummer Luka pas 15 jaar oud. En dan al zo'n volwassen plaat maken!? Een kleine veertien jaar later kijkt Luka van de Poel kritisch naar de jonge band en vooral naar de jonge drummer van destijds. 'Het klinkt misschien heel gek, en tegelijk is het vast ook herkenbaar voor veel muzikanten, maar ik kan bijna niet meer naar onze oude platen luisteren. Ik vind het heel lomp hoe ik toen speelde, met weinig finesse. Dat is de afgelopen jaren wel enorm veranderd.'

Maar jullie waren piepjong. Jij was 15! Ik snap best dat je nu veel verder bent als muzikant, maar dan al zo'n sound en zulke songs!
'Haha ja, dat is ook wel zo. Ik klink wel heel streng voor mezelf. Het hangt ook af van mijn mood hoe ik terugkijk. Soms vind ik het echt wel leuk om die oude platen weer te horen. We hebben ons vooral heel erg ontwikkeld de afgelopen vijftien jaar. Dat vind ik heel mooi.'

Kun je die ontwikkeling duiden wat betreft jouw eigen spel?
'De grote ommekeer kwam toen ik in 2013 naar het conservatorium in Amsterdam ging. Daar heb ik het drummen veel meer kunnen verdiepen. Niet alleen qua techniek maar met name ook qua dynamiek en finesse. En ik heb mijn muzikale horizon enorm verbreed. Ik luister tegenwoordig ook heel veel naar oude soul; Muziek uit de Stax-periode, met Al Jackson, helemaal fantastisch. Ook ben ik een enorme fan van The Band en Levon Helm. >>

'De afwisseling tussen rocken, dynamiek en subtiliteit is nu veel groter'

Hij doet niet veel spectaculairs, maar die sound, die timing; echt gaaf.

'Dat geldt ook voor The Impressions; dat heb ik de laatste tijd heel veel geluisterd. Ik weet niet eens hoe die drummer heet. Dat vind ik ook niet zo belangrijk; het gaat erom dat het me ontzettend inspireert. Zo wil ik ook spelen. Meer in dienst van het geheel, van het liedje. Wat we vroeger deden was vooral enorm beuken. Wees niet bang, Zeppelin en Purple zijn ook in die zin onverminderd grote inspiratiebronnen. Dus beuken, dat doen we live ook nog steeds wel, haha, maar de afwisseling tussen rocken, dynamiek en subtiliteit is nu veel groter.'

Hendrix

Anders dan je misschien zou denken hebben Luka en zijn broer Pablo van de Poel de voorliefde voor de vroege seventies niet direct van huis uit meegekregen. Wél de voorliefde voor muziek, want dat was thuis, in Geleen, altijd te horen. Maar meer eighties en nineties dan seventies. De interesse voor de oude rock ontstond toen Pablo een verzamelalbum van Jimi Hendrix kreeg.

'Daar is het zaadje geplant. Daarvoor luisterden we vooral naar Nirvana, Smashing Pumpkins en dat soort bands. Nog steeds gaaf hoor, maar na Hendrix gingen we al heel snel naar Purple, Zeppelin, Pink Floyd. Het was zelfs een tijdlang zo dat we alleen maar luisterden naar muziek uit die periode, alles vanaf de mid-seventies vonden we niet meer cool. Te gelikt, te geproduceerd. Nu kijk ik daar wel anders naar. Ik luister nu vooral naar het liedje, ook als de sound me wat minder bevalt. Maar de seventies, dat blijft absoluut een voorkeur.'

'Ik hou van de echte, pure sound van drums, zoals de jazzjongens in de jaren vijftig en zestig klonken'

Kop en staart

Het liedje. Ook bij DeWolff is dat steeds belangrijker geworden, zegt Van de Poel.

'We begonnen ooit als een psychedelische rockband, maar gaandeweg zijn we steeds meer songs gaan maken met een kop en een staart. Hoe dat komt? Het is een ontwikkeling. We zijn steeds meer andere muziek gaan luisteren. Ik noemde al The Impressions, oude soul waar alles in dienst staan van de song. Zo benaderen wij onze muziek ook veel meer; niet alles volbeuken, maar weglaten. Dat lukt steeds beter.'

Schrijven jullie altijd met z'n drieën?
'Meestal wel. Hoewel Pablo vaak met een basisidee komt. Maar we werken samen de songs uit, hier in de studio. Met onze vorige plaat *Wolfpack* (2021; red.) hebben we dat vanwege corona anders gedaan. We konden niet echt bij elkaar komen en toen heeft Pablo veel nummers alleen geschreven. Het was allemaal erg versnipperd, niet samen.

'Ik heb me een tijdje heel erg op mijn eigen spel en tempo gefocust, waardoor ik niet meer naar het liedje luisterde'

We zijn trouwens wel heel tevreden over die plaat, maar op ons nieuwste album *Love, Death & In Between* hebben we weer echt samengewerkt als een band. Dat vinden we toch echt het fijnst. En dan dienend spelen, ik geniet ervan. Met een mooie pure sound, natuurlijk.'

Van de Poel kruipt even achter één van de Gretsch kitjes in de studio.

'Luister, zo fijn hoog gestemd. Zoals die oude jazzdrummers. Dat vind ik super cool. Terwijl ik in feite helemaal niet zo van jazz houd, maar wel van het vakmanschap en de manier van spelen. De drumsolo's van Art Blakey uit de jaren zestig heb ik echt tot in den treure bekeken. Hoe die drums klinken en dan in de akoestiek van de zalen waar hij speelt; dat vind ik echt het mooiste wat er is.'

Waarom Gretsch?
'Dat is een gevoel. Mijn eerste drumstel was een Premier uit de seventies, die staat nog steeds bij mijn ouders thuis. Mijn jongste broer speelt er veel op. Daarna kocht ik een oude Slingerland uit 1961, ook heel gaaf. Maar op een bepaald moment werd het Gretsch. Vooral de Round Badge kits uit de jaren vijftig en zestig vind ik supermooi. Heel solide en goed gebouwd allereerst. Ik heb nog nooit een kromme ketel of zo gezien. Maar natuurlijk ook de klank. Een hele rechte toon. Bij Ludwig hoor ik nog wel eens dat de toon afbuigt, maar bij Gretsch nooit. Dat vind ik echt gaaf. En wat ik ook mooi vind, zijn de looks. En dan weer vooral de fifties look. Ik gebruik ook de originele tomophan-

‘Traditional grip ziet er gewoon mooier uit, maar ik betwijfel of ik ooit in staat zal zijn om live zo te spelen’

ging. Eigenlijk helemaal niet handig, want je kan je tom net niet heel goed positioneren. Maar het ziet er gewoon cool uit.’

Luka verkast naar een fifties Gretsch Gold Sparkle, één van z’n favoriete drumkits, en speelt een groove. Met traditional grip.

‘Haha ja, dat hoort eigenlijk wel als je op deze kits speelt, toch? Ik oefenen het veel, die traditional grip. Het ziet er gewoon mooier uit, vind ik. Maar ik ben het natuurlijk niet echt gewend, dus of ik ooit in staat ben om live zo te spelen, dat betwijfel ik. Maar wie weet. Ik blijf het proberen.’

Wat is jouw kracht als drummer?

‘Eh, goeie vraag. Even denken. Ik ben heel blij met mijn dynamisch bereik. Op het podium gaan we van fluisterzacht tot keihard aan het plafond. Eigenlijk dus wat ik al vertelde over de finesse in mijn spel. Daar ben ik steeds beter in geworden. Anderzijds is die dynamiek ook nog wel eens een valkuil. Als ik er live niet helemaal lekker in zit, ga ik het soms zoeken in volume. Dan ga ik me overspelen en te hard spelen. Dan hou ik het bijna niet vol en ga verzuren in mijn armen. Maar dat gebeurt eigenlijk alleen in periodes dat we enkel losse shows spelen. Als we touren, raak ik snel weer in vorm.

‘Ik ben eerlijk gezegd ook altijd heel slecht geweest in oefenen. Toen ik op het conservatorium zat, moest ik wel. Sommige van mijn medestudenten konden dat heel goed, die speelden bij wijze van spreken een telefoonboek na. Ik ben veel meer auditief ingesteld, daar ben ik blij mee, maar op school merkte ik wel dat ik door dat oefenen ontzettend >>

De spullen van Luka van de Poel

Luka van de Poel speelt tegenwoordig altijd op Gretsch. Hij heeft in de studio een aantal oude kits staan. Sommige speciaal laten overkomen uit Amerika. ‘Dat vind ik gaaf, die kits uit de jaren vijftig en zestig.’ Live speelt Van de Poel op een Gretsch uit 1951: 24” kick, 13” tom en 16” en 18” floors. De snare is 14”x6½” op dit moment, een sixties Ludwig Supraphonic. ‘De Bonham-snare, zeg maar. Altijd goed. Je kan ‘m tegen de muur gooien en dan nog klinkt ie.’
De bekkens zijn van de Istanbul Agop-serie. ‘Die 30th Anniversary vind ik gaaf. Eigenlijk een soort kopie van de oude K’s van Zildjian. Daar heb ik enkele heel oude van hier in de studio. Ik ben er zo zuinig op dat ik ze live liever niet meeneem, haha. Op het podium gebruik ik een 14” hihat, een 17” crash en rechts een 22” en 20” ride. Maar daarmee crash ik ook weer vaak.’

StageCoach Sessions

Videoseries voor muzikanten

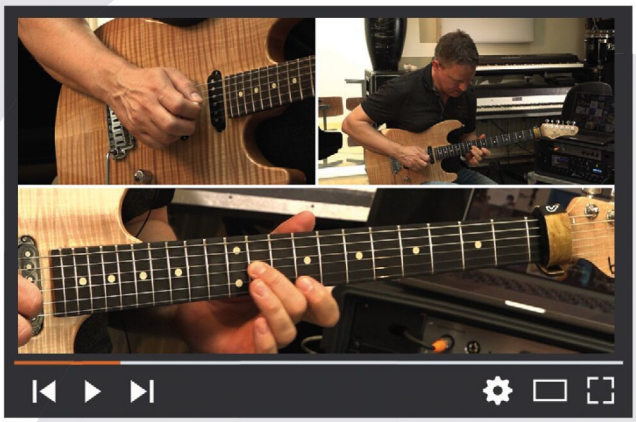

Richard Hallebeek *live gitaarles en interview*

Jac Bico *Gitaarsounds van The Beatles*

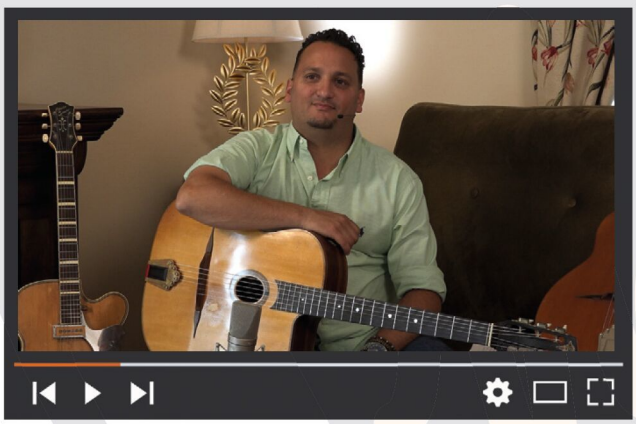

Mozes Rosenberg *gipsyjazz gitaar*

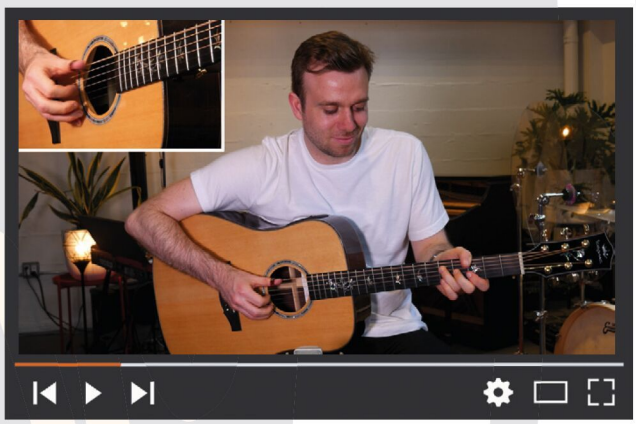

Gareth Pearson *fingerstyle gitaar*

BJ Baartmans, Sjoerd van Bommel *The Space Age Travellers*

Richard van Bergen en JJ Goossens van Richville *Blues & roots*

Jesús Hernández & Jan-Luc van Eendenburg *Buena Vista Cuba*

Jerôme Hol *Trio-performances en workshop fusion*

Jay-P *Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar*

Check ***Musicmaker.nl, Gitarist.nl, Slagwerkkrant.nl, DeBassist.nl, Interface.nl***

Music Maker Gitarist Slagwerk Krant De Bassist Interface

StageCoach Sessions is een productie van ***Macho Brand Music Video Productions*** *in samenwerking met* ***Keijser 18 Mediaproducties***

vooruitging. Maar nu is de noodzaak niet meer zo groot. Ik voel me meestal heel zelfverzekerd bij DeWolff. Als ik hier in de studio ga drummen, dan ga ik gewoon spelen. Grooves, solo's, beetje freewheelen. Dat vind ik leuk, alleen je wordt er maar heel langzaam beter van. Soms moet ik gewoon aan de slag met een boek of wat Wilcoxon-solo's gaan oefenen. Het is eigenlijk saai, maar tegelijk ontzettend nuttig voor je techniek, articulatie en timing. Ik ga het maar weer eens wat vaker doen, haha.'

Er zijn dus toch best nog dingen die je wilt verbeteren…
'Wat ik de laatste tijd heb gemerkt, is dat ik qua tempo soms aardig kan fluctueren. Ik ga dan mee met de dynamiek van de muziek. Dat is enerzijds een kracht, maar het heeft me ook onzeker gemaakt, omdat ik het niet echt door heb. Met name bij ons soulproject met Dawn Brothers, waarvan eind vorig jaar het album *Double Cream* uitkwam. Daar moeten de drums echt heel dienend en super steady zijn. Ik merkte dat ik ook daar af en toe schommelde in tempo. Ik heb me toen een tijdje heel erg op mijn eigen spel en tempo gefocust, waardoor ik niet meer naar het liedje luisterde. Dat is ook niet de manier, dus dat heb ik gelukkig weer goed los kunnen laten. Maar ik ben me nu wel meer bewust van tempo's.

'Ik luister nu vooral naar het liedje, ook als de sound me wat minder bevalt'

'Anderzijds vind ik het ook niet zo erg als het tempo wat schommelt. Luister maar eens naar die oude platen, dan hoor je dat het daar ook gebeurt. Zeker live. Soms pas het gewoon in de dynamiek en energie van een liedje. We zijn mensen, geen machines.'

Repeteren, componeren, opnemen, touren; het is al vijftien jaar je werk.
'Ja, dat is een voorrecht, dat besef ik goed. Tegelijk vind ik dat we best heel hard werken. Lange dagen maken hier in de studio, repeteren, opnemen, songs schrijven. Maar ook het touren vind ik best pittig. Dan ben je drie weken van huis, volledig in dienst van de band. Heel veel reizen. Zoals afgelopen jaar. Eerst deden we een eigen tour in Duitsland, daarna opnamen van een nieuw album in Frankrijk en vervolgens gingen we op tour als support van Toto en The Black Crowes door Europa. Dat was een heel intensieve periode. Nauwelijks thuis. Ik zie dat zeker als heel hard werken. Maar ik weet natuurlijk ook dat we een heel mooi leven hebben.'

DeWolff is een heel steady band met een groot publiek in Europa. Maar ooit zal er een leven zijn na DeWolff.
'Ik heb het gevoel dat we nog heel lang door kunnen. Er is volop inspiratie en het mooie is dat we niet volgens een vast stramien hoeven werken. Natuurlijk zijn er mensen die zeggen dat ze ons oude werk het best vinden, maar de meeste fans groeien met ons mee. Als we dan even wat meer door soul geïnspireerd zijn, dan maken we zo'n plaat. Of zelfs wat gospel, zoals op het nieuwe album. Willen we korte liedjes, dan doen we dat. Niemand die dan zegt: hé, dit is niet DeWolff! Onze fans gaan heel lang mee. En wij daardoor ook. Live spelen we altijd of het onze laatste show is. Maar de laatste show is nog lang niet in zicht, haha.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO DeWolff live @Muziekstad Utrecht, VPRO 3voor12 (2022)
VIDEO Drumsolo Luka van de Poel (2022)
VIDEO Piepjonge DeWolff *Gold & Seaweed* live @3FM Serious Talent 2009
VIDEO DeWolff & Dawn Brothers *Let Me Tell You* live (2022)
VIDEO DeWolff & Metropole Orkest *Live Like You* live (2022)
slagwerkkrant.nl

Album en side-projects

In maart komt het nieuwste DeWolff-album *Love, Death & In Between* uit. De plaat is begin dit jaar gepresenteerd in de uitverkochte Paradiso. Vorig najaar verscheen het soulalbum *Double Cream* dat DeWolff opnam met Dawn Brothers, aangevuld met een driekoppige blazerssectie. DeWolff en Dawn Brothers gaan dit voorjaar en zomer ook samen op tour. Daarnaast heeft Luka van de Poel van 2017 tot 2019 gespeeld met zijn Akula Rhythm Band, een formatie met veel Afrikaanse invloeden. 'Dat vind ik heel vet. Bij DeWolff kan ik dat niet helemaal kwijt, dus zo'n side-poject was echt gaaf. We hebben een stuk of dertig shows gespeeld, een paar goede live opnamen gemaakt en hier in de studio met Pablo ook nog een aantal songs opgenomen. Wie weet ga ik dat nog eens uitbrengen. Het kriebelt altijd om weer wat met Akula te gaan doen, dus dat gaat zeker ooit weer eens gebeuren.'

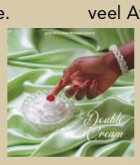

Steve Ferrone

De Engelse Jeff Porcaro

Liefst 22 jaar was hij vaste drummer in de band van Tom Petty. De Amerikaanse rockheld overleed plotseling in 2017, en daarmee kwam voor Steve Ferrone een abrupt einde aan zijn reis als lid van de befaamde Heartbreakers. Nu is hij dus weer een vrije jongen, maar een nieuwe Amerikaanse superster klopt alweer op de deur. Hoogste tijd om samen met de Engelse drumlegende terug te blikken en vooruit te kijken.

tekst Jean-Paul Heck

Als iemand zo veel jaar in een vaste band speelt, vergeet je haast wat hij daarvoor allemaal deed. Houd je maar even vast. Engelsman Ferrone brak in de jaren 70 door als drummer van de Average White Band (check *Pick Up The Pieces*!). Al snel werd zijn enorme talent overzees ontdekt en vroeg Chaka Khan hem om haar debuutalbum in te spelen. Het was 1978 en de wereld lag open voor de vriendelijke, altijd glimlachende reus. Het leverde hem een vaste plek op in de grote televisieshow *Saturday Night Live* en hij speelde daarna drie albums in de voor de Engelse supergroep Duran Duran. Je kent vast wel de bedwelmende groove van de Duran Duran-song *Notorious*. Juist, ook dat is Steve Ferrone. Daarna tourde hij zes jaar lang met Eric Clapton en werd hij gevraagd door een hele reeks supersterren, zoals Bee Gees, Anita Baker, Cyndi Lauper, Steve Winwood, Paul Simon, Michael Jackson, Al Jarreau, Marcus Miller en nog tientallen anderen. Hij werd een poosje de 'de Engelse Jeff Porcaro' genoemd. Ferrone was zelfs even drummer van rockgroep Aerosmith toen vaste drummer Joey Kramer wat persoonlijke issues had. De drukke Tom Petty-agenda liet nog wel een paar openingen. Zo drumde hij het

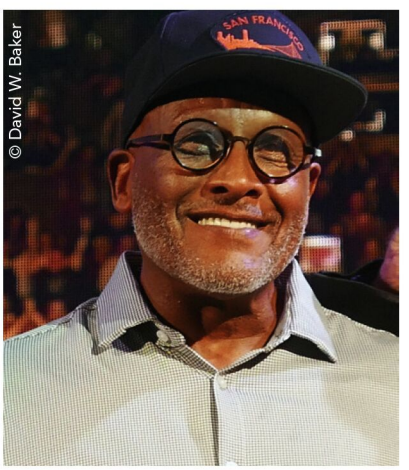

solodebuut van gitarist Slash in en vorig jaar lijfde John Mayer hem in als vaste drummer voor zijn tournee rond het album *So Brock*.

Muziek lezen

De man uit Brighton loopt al 72 jaar rond op deze aardbol en kwaliteit verloochent zich nooit. Ferrone kijkt met een goed gevoel terug op zijn leven. 'Dat ik zou gaan drummen was altijd duidelijk. Al in de kinderstoel speelde ik met mijn kinderbestek mee met alles wat ik hoorde. Ik ben heel vroeg begonnen met tapdansen; een betere leerschool voor een drummer is er niet. Tja, en toen braken de Stones en The Beatles door. Ik was een veelvraat. Iemand die echt niet alleen bezig was met de drums. In die tijd ontstond ook de dans The Twist, en dat was de eerste keer dat ik door een ritme werd getriggerd. Als twaalfjarige begon ik als danser bij een kinderkoor. Daar trad ik op met een zekere Max Bygraves, een zanger en variétéartiest die in die periode een behoorlijk grote ster in Engeland was.'

Het zou het begin betekenen van een levenslange carrière in de showbizz. Nadat Ferrone was overgeschakeld naar het bespelen van de drums, bleek al snel hoe talentvol hij was. 'De eerste echte band die ik live zag, was Manfred Mann's Earth Band. Toen ik dat zag, wist ik het zeker: ik wilde een eigen

'John Mayer is een groot fan van Tom Petty en daarmee ook van mijn drumwerk, haha'

© Tamarind Jones

band. Uiteindelijk ben ik als begin twintiger naar Frankrijk gegaan om goed muziek te leren lezen. Het was het moment dat ik besloot om professional te worden. De eerste echte muzikant waarmee ik werkte, was Brian Auger, een geweldige Hammond-speler die in Engeland heel bekend is. Hij leerde mij wat je nodig hebt om een goede studiodrummer te zijn. De kunst is om een muziekstuk dat door iemand anders is geschreven, binnen hele korte tijd te nailen en – heel belangrijk – om het dan te laten klinken alsof je die song al jarenlang speelt. Dat is de klasse van de studiomuzikanten aan de top. De partij moet zodanig zijn gespeeld dat je je niet kunt voorstellen dat er wellicht een andere invulling mogelijk zou zijn.'

Tom Petty & The Heartbreakers

Gillende meiden

Via zijn studiowerk belandde Ferrone in de Average White Band. 'Dat was een geweldige tijd in een band waarvan ik nog altijd vind dat ie onderschat wordt. Ik leerde heel veel belangrijke mensen kennen, zoals bijvoorbeeld producer Arif Mardin. Arif was nogal weg van de manier waarop ik speelde. Voordat ik het wist, deed ik allerlei sessies met hem en zijn artiesten. Opeens zat ik dagelijks met cracks als bassist Will Lee, toetsenman Richard Tee en gitaristen als Nile Rodgers en Cornell Dupree in de studio. Het best was ik bevriend met bassist Bernard Edwards van Chic. Wij deden samen heel veel in de Power Station Studio in New York.'

Door zijn vriendschap en natuurlijk vanwege zijn capaciteiten, werd hij snel opgepikt door sterren die in New York opnamen. 'Ik weet nog dat ik met Nile en Bernard door Paul Simon werd gevraagd voor zijn album *Hearts And Bones*. Het was de eerste keer dat ik in aanraking kwam met een echt fenomeen. De manier waarop Paul Simon werkt, is echt bizar. Het is niet even een paar song opnemen. Nee, voor elk nummer hanteert hij een totaal ander patroon. Ik ben erg trots op het nummer *Think Too Much* dat op die plaat staat.'

Overigens is Ferrone net zo goed een banddrummer als een sessieman. Toen hij midden jaren 80 door Duran Duran-bassist John Taylor werd gebeld om naar Engeland te komen, zei hij meteen ja. 'Het

'Je moet een song die door iemand anders is geschreven laten klinken alsof je hem al jarenlang speelt

was geweldig, want opeens mocht ik weer mijn eigen partijen creëren. Ik was toen 35 jaar en opeens stond ik in grote stadions te spelen met een supergroep en een zaal vol gillende meiden. Het grappige is dat ik ook mijn kledingkast moest aanpassen. Die jongens van Duran Duran waren zacht gezegd nogal modegevoelig. Ik vond dat eerlijk gezegd ook wel cool en deed met volle teugen mee.'

Tijdens een feestje in Engeland kwam Ferrone Phil Collins tegen. Die introduceerde hem op zijn beurt aan Eric Clapton. Na een kort gesprekje, volgde er een telefoontje van 'Good Old Slowhand'. 'Voordat ik het wist zat ik in Eric's band en ging ik beurtelings met hem en Duran Duran de wereld rond. Het was een compleet gekkenhuis. Eric had in die tijd een geweldige viermansband met Nathan East op bas, Greg Phillinganes op toetsen en ikzelf op drums.'

Maar het feest hield niet op, want de ene

Duran Duran

'Bij Duran Duran mocht ik opeens weer mijn eigen partijen creëren'

ster trekt de andere aan. George Harrison, een goede vriend van Clapton, zag Ferrone meerdere keren schitteren en belde hem als eerste toen hij in 1991 op tournee ging. 'Man, man, dat was geweldig. Een band met George, Eric Clapton en nog een paar cracks. Tijdens de repetities kwam ook Ringo Starr binnen en begon spontaan mee te drummen. Zat ik daar op het podium met twee Beatles. Jammer genoeg was het de laatste tournee van George.'

Geen setlijst

Bij één van die concerten ontmoette hij ook Tom Petty's gitarist Mike Campbell. Een paar jaar later toen Petty met producer Rick Rubin bezig was met het album *Wildflowers*, hadden ze opeens een nieuwe drummer

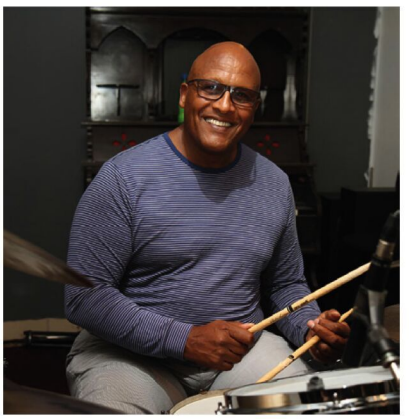

nodig. Campbell adviseerde om Ferrone te bellen. Die lacht als hij terugdenkt aan dat moment. 'Toen ik in Los Angeles de studio binnen kwam, verwachtte Tom natuurlijk een witte Engelse drummer, komt daar opeens een grote zwarte kerel binnenlopen. Je had zijn gezicht moeten zien.'

Average White Band in de 70's

Een uurtje later veranderde dat gezicht in een gelukzalige grijns. Ferrone speelde de song *You Don't Know How It Feels* in, en vanaf moment wist Tom Petty het zeker: die grote Engelsman zou zijn nieuwe drummer worden. Ferrone kijkt met genoegen terug op die periode. 'Eerlijk gezegd was ik destijds niet in de beste staat omdat ik veel dronk. Maar ik zag in mijn eerste jaar bij Tom Petty hoe zijn geweldige bassist Howie (Howie Epstein; red.) langzaam wegkwijnde door drank en drugs. Vanaf dat moment wist ik dat ik moest afkicken.'

De lange periode bij Petty zal hij nooit

Ik ben heel vroeg begonnen met tapdansen; een betere leerschool voor een drummer is er niet'

'Tom verwachtte natuurlijk een witte Engelse drummer, komt daar opeens een grote zwarte kerel binnenlopen. Je had zijn gezicht moeten zien.'

met Charlie Watts en JR Robinson

vergeten. 'Ik zat in de beste band ter wereld. Ja, dat vind ik echt. Er zijn veel sterren met supergoede muzikanten, maar de sound van Tom Petty & The Heartbreakers is in mijn ogen ongeëvenaard. We gingen altijd het podium op zonder enige voorbereiding. Tom Petty eiste een bepaalde losheid: geen vaste setlijst, geen afspraken. Dat is ook de reden waarom elk concert van hem zo anders klinkt. Weet je, het was nooit Tom Petty én The Heartbreakers maar Tom Petty ín The Heartbreakers. Ik mis Tom nog elke dag. En natuurlijk het spelen met al die geweldige muzikanten.'

Op dit moment is Ferrone de nieuwe drummer in de band van John Mayer. Ferrone lacht wederom. 'Tja, dat is een geweldige gig die ik nu doe. John is een groot fan van Tom Petty en daarmee ook van mijn drumwerk, haha. Het is geweldig dat ik met hem kan spelen en ik hoop ook met hem binnenkort naar Nederland te komen.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO met Tom Petty & The Heartbreakers - *Mary Jane's Last Dance* live (2016)
VIDEO met Average White Band - *Person To Person* live 1978
VIDEO Steve Ferrone solo @Pasic 2021
VIDEO Steve Ferrone - *Georgy Porgy* live (2019)
VIDEO met Duran Duran live @The Tube (1987)
slagwerkkrant.nl

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen € 12,50

Jaarabonnementen vanaf € 20,90

Losse edities vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 Mediaproducties
Interface
de INZET
+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

Van louter drums naar muziek

Met haar derde kwintet-album viert Sun-Mi Hong wat ze in de afgelopen tien jaar bereikt heeft. Ze studeerde af aan het Amsterdamse conservatorium waar ze aan begon zonder de taal te spreken, ze won het respect van haar familie, ze tourt met haar kwintet door heel Europa. Ze gaat goed!

tekst en foto's Hugo Pinksterboer

Na vijf jaar pianoles mocht Sun-Mi ermee stoppen. 'Ik was twaalf, en zo verlegen dat ik echt niet voor publiek durfde te spelen.' In datzelfde jaar zag en hoorde ze voor het eerst van haar leven een drumstel. 'Dat was in de kerk waar we altijd kwamen. Ik heb vanaf dat moment altijd vlak achter de drummer gezeten. Helemaal gek was ik ervan. Vanaf het moment dat ik zelf een set had, oefende ik acht uur per dag. Drums, drums, alleen maar drums. Wat voor muziek? Ik was een tiener, en ik kende eigenlijk niet meer dan K-pop en de muziek die in die kerk gespeeld werd. Muziek interesseerde me eigenlijk ook niet. Ik wilde drummen.'

Verhaal

Op het Zuid-Koreaanse conservatorium lag de nadruk op pop. 'Een paar jaar lang speelde ik The Beatles, Stevie Wonder, gospelsongs – en het voelde allemaal alleen maar als steeds meer van hetzelfde. Technisch was het geen enkele uitdaging, maar belangrijker was dat ik er nul gevoel bij had. Er was totaal geen connectie.' Toen ze het daar met een collega-student over had, zei hij dat ze misschien 's naar jazz moest luisteren. Ze had geen idee waar hij het over had. Jazz? 'Hij liet me Brian >>

'Muziek interesseerde me eigenlijk niet; ik wilde drummen'

Blade horen. Mijn oren, mijn ogen, mijn hart, alles ging wijd open. Wat Blade daar technisch speelde kon ik ook, zag ik. Maar daar ging het niet om. Dat gevóel. Daar zat het 'm in. Het ging niet om de groove, maar om het feit dat hij een verhaal vertelde. Om de interactie met de andere musici. Dat kende ik helemaal niet. En dat wilde ik dus leren.'

Ze wist dat andere landgenoten in Amsterdam waren gaan studeren. Ze ging ook, zonder een woord Engels of Nederlands te spreken. 'Zelfs de brief dat ik aangenomen was, kon ik niet lezen', lacht ze. 'Martijn Vink was mijn belangrijkste docent. Heel uitdagend, heel essentieel. Hij liet me naar mijn favoriete muziek luisteren en bleef me daar vragen over stellen. Wat spreekt je aan in dit nummer, in de compositie, in het spel? Leg me uit wat je hoort? Wat zegt dat je? Echt tot op detailniveau. Met die analyses leerde ik ontdekken wat me bewoog, wat me raakte. Uiteindelijk droeg dat allemaal bij aan mijn vocabulaire en aan wie ik nu ben als muzikant. Ik heb mensen als Tony Williams en Elvin Jones nooit live gezien. Als ik probeerde Elvin

'Een buk klinkt groot, bijna woest, en hij is heel expressief'

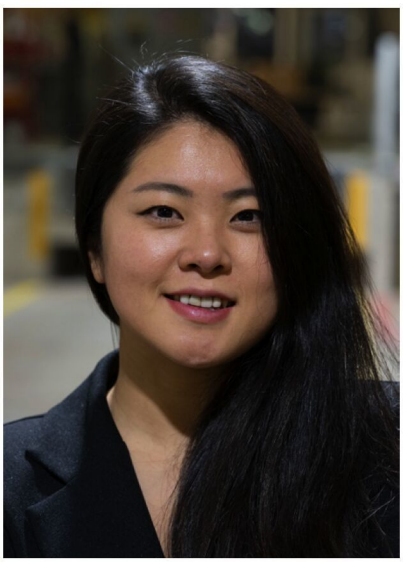

Jones op mijn ride te spelen, voelde dat niet goed. Omdat ik het niet was. Nu heb ik mijn eigen stem ontwikkeld.'

Componeren

Natuurlijk was standards spelen een belangrijk deel van haar opleiding. 'Ook vanuit die muziek kun je je eigen kleur creëren, maar ik wilde meer. Ik had ontdekt dat ik componeren leuk vond en ik wilde met een eigen kwintet spelen. Dan vind ik wel dat je je eigen stukken moet schrijven. Dat is ook belangrijk in het proces om je muzikale identiteit verder te ontwikkelen, en die identiteit is van belang bij het vinden van de juiste mensen om die eigen muziek mee te spelen: uiteindelijk vormen zij jouw instrument, als componist.'

Jazz is nog altijd de basis van haar muziek, een vaak bedachtzame, ingetogen en soms even intens als weird groovende melange van voorgeschreven lijnen en vrije delen, met een onmiskenbaar post-bopgevoel als basis voor haar verhaal en de sound van het kwintet. 'Mijn composities bieden veel meer vrijheid dan wat in deze muziek gebruikelijk is. Die vrijheid is voor mijzelf net zo belangrijk als voor mijn musici. In de repetitiefase hebben ze daarom ook invloed op de definitieve vorm van mijn stukken, waarin altijd dingen aan te passen zijn, los van de vrijheid die we op het podium hebben. En waar ik mijn muziek aan hun spel aanpas, richten zij zich in hun spel naar mijn muziek.'

Koreaanse buk

Sun-Mi's focus verschoof van louter drums naar louter muziek. Haar eigen set, handgemaakt door het Sloveense Barello drums, neemt ze eigenlijk nooit mee. 'Ik speel meestal op wat er staat. Dat is niet altijd even makkelijk. Je komt sets tegen met dode vellen of missende spanbouten, of een snaredrum met een slagvel zonder coating, wat met brushes niet werkt. Soms heb ik echt wel een paar nummers nodig om een relatie met zo'n set te krijgen – maar dat hoort er ook wel bij. Zingen de toms niet zoals ik dat in bepaalde

‘Mijn ouders wilden niet dat ik dit ging doen, maar nu zijn ze trots op me’

stukken wil horen, dan speel ik daar op bekkens, of ik gebruik belletjes of de randen of de ketels van de toms. Je speelt wat de muziek nodig heeft met de spullen die je hebt.’

Haar eigen bekkens neem ze wel altijd mee. Rechts hangt een 22” Overhammered K Constantinople Thin ride met daarnaast een totaal onherkenbaar, gescheurd 15” bekken dat ze ooit in een repetitieruimte vond. Links heeft ze een gescheurde 16” K Zildjian zonder verdere typeaanduiding. De hihat is een combinatie van een oude 14” K boven (gekregen van voormalig docent Marcel Serierse) en een onderbekken uit een vintage drumwinkel. ‘Welk merk? Eh…’

Ze gebruikt de Pro Mark Michael Carvin Signature stokken. ‘Ik heb een tijd les van hem gehad, zeven jaar terug. Een van de dingen die hij me leerde, is hoe ik mijn bekkens moest opstellen. We zaten tegenover elkaar en hij vroeg wat ik deed, voor mijn werk. Ik speel drums, zei ik – en zoals zo veel mensen dat doen beeldde ik dat meteen uit. Mijn rechterhand alsof ik mijn ride speelde, mijn linker boven een denkbeeldige snaredrum. “En daar moeten je ride en je snare dus staan”, zei Michael. Hij heeft me enorm geïnspireerd. Ik speel al zeven jaar met zijn stokken…’

De trommel die op de hoofdfoto naast haar hihat staat, is een buk, een traditioneel Koreaans instrument. ‘Een buk klinkt groot, bijna woest, en hij is heel expressief. Voor sommige nummers is dat de klank die ik zoek.’

Brieven zonder woorden

Verlegen is Sun-Mi niet meer. Bescheiden nog wel, en ze is zich vooral ook heel bewust van waarom ze doet wat ze doet. ‘Veel muzikanten willen hun publiek aan het dansen brengen. *Is everybody feeling happy?* Voor mij is dat absoluut niet waar het om gaat. Ik wil mensen laten meemaken waar mijn muziek over gaat. Ik probeer ze te laten voelen wat ik voel als ik een nummer schrijf, en vaak gaat dat over heel intieme, persoonlijke gevoelens. Het zijn brieven zonder woorden, en ze zijn vaak best een beetje donker. Voor muziek bij je picknick moet je mij niet vragen’, lacht ze.

Over die donkere kant is Sun-Mi heel open. ‘Ik heb me heel lang niet happy gevoeld. Een opleiding beginnen zonder de taal te spreken, je antwoorden op alle mogelijke vragen moeten faken, je weg moeten vinden in een compleet nieuwe omgeving. Ik had liefdesverdriet en heimwee naar mijn geboorteland, mijn ouders boden me weinig tot geen support bij mijn nieuwe start, ik had geen geld en deed alle mogelijke bijbaantjes om hier te kunnen studeren. Pas toen ik met mijn kwintet startte en ontdekte dat mensen mijn muziek waarderen, begon ik me serieus beter te voelen.’

Met *Third Page: Resonance*, haar derde album, viert Sun-Mi die overwinning. ‘Bovendien was 2022 mijn tiende jaar in Amsterdam, en zoiets kan je maar één keer vieren. Een nieuwe cd, dus. Ik zie het als de bekroning van de curve die ik in die tien jaar doormaakte. Ik heb mezelf leren ontdekken en mijn stem gevonden. Ik heb hard gewerkt en de juiste mensen om me heen verzameld. Ik geniet van onze muziek en van het leven hier, en ik heb met deze cd ook aan mijn familie kunnen laten zien wat ik bereikt heb. Mijn ouders wilden niet dat ik dit ging doen, maar nu zijn ze trots op me. Ik kan leven van mijn muziek, ik heb een zelfstandig bestaan opgebouwd en ik speel met mensen van die ik vroeger les had. En wat er straks komt? Geen idee. Maar ik heb er alle vertrouwen in.’ ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Sun-Mi Hong Quintet - *Careless* live
VIDEO Sun-Mi Hong Quintet - *P Stands For Palace* live (met solo intro)
VIDEO Documentaire *Sun-Mi Hong en Benjamin Herman* (24 min)
AUDIO full album *Third Page: Resonance* via Spotify
slagwerkkrant.nl

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!
www.youtube.com/c/aquariumsessions

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**
Bekijk de volgende miniconcerten: **M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox | Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**
En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

YouTube

Aquarium Sessions
Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam
Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Personal Trainer op Noorderslag 2023 met drummer Kick Kluiving en percussionist Kilian Kayser

Vier dagen drummers kijken en netwerken

Na twee digitale edities was er na drie jaar weer een echte Eurosonic Noorderslag. Een fysieke, met mensen en bands voor je neus in plaats van op je beeldscherm. Slagwerkkrant vertrok naar Groningen voor vier dagen bands, drummers, seminars en meer.

Op deze 37ste editie van ESNS hadden we 315 opkomende Europese acts kunnen zien en 150 panels, keynotes en netwerkbijeenkomsten kunnen bijwonen. Zelfs met vijf Slagwerkkrant-redacteuren was dat niet te doen. Maar we hebben wel véél drummers kunnen zien en interessante panels kunnen bijwonen. Op de volgende pagina's verslag van de Showcases plus een interview met een van de vele drummers die ons daarbij opviel: Ace Zec van Cobra The Impaler.

Bij de panels en keynotes wordt veel genetwerkt, want iedereen uit de Europese muziekindustrie is aanwezig: programmeurs, boekers, managers, labels, en natuurlijk muzikanten. Hoe kijkt men naar de toekomst? Wat zijn de uitdagingen? Iedereen lijkt hoopvol gestemd. Ondanks de afgelopen moeilijke jaren is iedereen tijdens de panels en keynotes nadrukkelijk gericht op de toekomst. De muziekwereld kijkt positief vooruit en wij doen mee door het talent van die toekomst te spotten.

Fair Gages & Future Of Music

Waar kun je als muzikant je geld verdienen en wat zijn faire gages? De Sena heeft een Fair Practice-norm vastgesteld. Voor 2023 is dat € 290,- per persoon per optreden. Voor veel muzikanten én podia een onhaalbaar bedrag. Het National Podiumplan is een van de initiatieven om dit tóch mogelijk te maken. Verder is er het rapport 'De kloof tussen inzet en inkomsten van popmuzikanten', dat staatssecretaris van cultuur Gunay Uslu tijdens het panel 'Faire Gages' in ontvangst nam. Je vindt het op Slagwerkkrant.nl.

Vaste keynote-speaker voor ESNS, Mark Mulligan, geeft een heldere blik op de toekomst (zie ook Slagwerkkrant.nl). Kern van zijn betoog 'The Future of Music': succesvolle muzikanten anno 2023 zijn 'totaalartiest', cultuurdragers die heel specifieke scenes bedienen met hun kunst. Je spreekt geen publiek meer aan, maar een fanbase. Mobiliseer je fans dus komend jaar!

Showcases

Op ESNS speel je je in de kijker bij programmeurs van podia en festivals door heel Europa. Vandaar dat gevestigde acts als Son Mieux en Jungle By Night hier ook optreden. Zij willen liefst álle zomerfestivals door heel Europa doen, en hier kunnen ze zich laten zien. Maar voorop staat dat ook nieuwe bands en artiesten op ESNS een kans krijgen. Voor Zep was het bijvoorbeeld z'n eerste grote one-manshow, na een try-out in het Paard. Voor The Jordan – voorheen Caro Emerald – was het helemaal een vuurproef in haar nieuwe hoedanigheid. Zij speelde dan wel weer met een doorgewinterde drummer, Teun van Zoggel. En dat zie je meer: dat aankomende sterren ervaren muzikanten meenemen, zoals Mischa Porte bij zangeressen Pitou en Néomí. Van de 350 showcases lichten we er veertien uit op de volgende pagina's.

De drummers van ESNS 2023
Van Isaï tot Zep

'You heard it first at ESNS' was de kreet van de organisatie dit jaar. Dua Lipa begon ooit op ESNS en was aanwezig om dat feit te onderstrepen. Tijdens Eurosonic Noorderslag hebben we tal van toffe acts gespot die haar wellicht achterna gaan; en natuurlijk de drummers van dienst! Op deze pagina's een spotlight op een aantal daarvan. Check voor uitgebreide beschrijvingen, foto's en video's van nog heel veel andere acts online verslag op Slagwerkkrant.nl!

met teksten van Erk Willemsen, Kevin Pasman en Bouke Bijlsma

Zep

Hij is bekend van zijn Insta- en TikTok-miniatuurtjes met miljoenen views. Op Noorderslag schotelt hij ons behalve de lekkerste drum-grooves ook de waanzinnige ideeën uit zijn video's voor. Zijn 'basketbalbeat' laat de hele zaal dansen: de four on the floor met bal op floortom is de basis voor wat zijn linkerhand speelt op snare, hihat, bellen en bekkens. Waanzinnig!

Zep

S10

De zangeres heeft op Noorderslag voor het eerst een drummer bij zich: **Isaï Reiziger**. Het blijkt een meesterzet, want de aanwezigheid van echte drums maakt haar set veel dynamischer dan voorheen. Dat komt ook door Reizigers veelzijdigheid. Hij beschikt over gospelchops met een bijbehorend fel snaregeluid, maar hij gaat er net zo makkelijk in mee als gitarist Langenberg zijn Fender Mustang wat meer de noisy rockkant op stuurt.

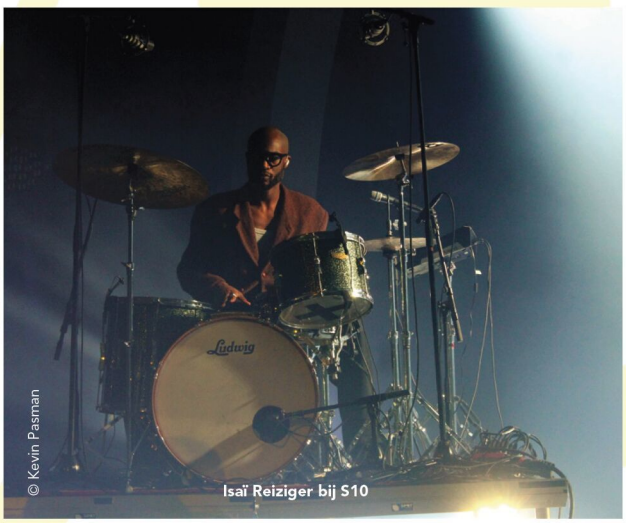

Isaï Reiziger bij S10

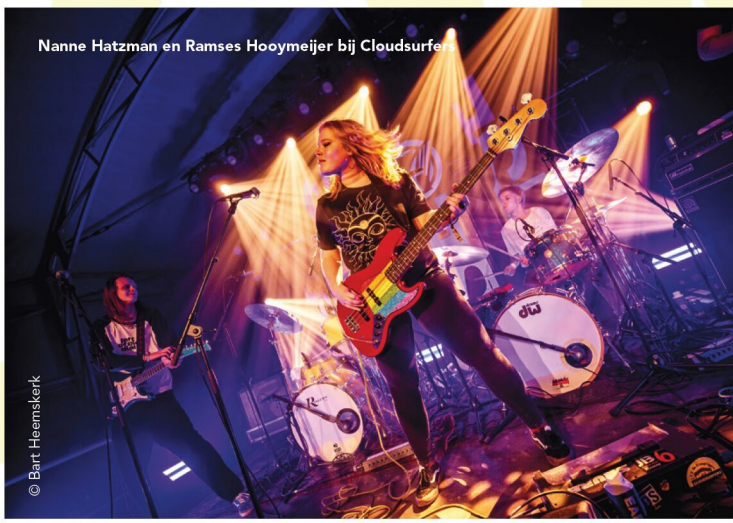

Nanne Hatzman en Ramses Hooymeijer bij Cloudsurfer

© Siese Veenstra
Goldband

Goldband

De winnaar van de Popprijs 2022 is Goldband! Niet geheel onverwacht, maar toch wel opvallend, en alleen daardoor al leuk. Als de zingende stukadoors hun hit Noodgeval inzetten, is het onmiddellijk feest in de tent met meezingende Noorderslaggangers. De instrumentale omlijsting van hun Nederlandstalige kneiters wordt als altijd verzorgd door gitaarspelende producer Wieger Hoogendorp die alle sequences en begeleidingstracks aanstuurt. Hij wordt bijgestaan door drummer-percussionist **Isaï Reiziger** die niet alleen visueel maar ook muzikaal wat leven in de brouwerij brengt!

Solomon

Ze zijn dé ontdekking van Noorderslag. Met de dag ervoor verschenen debuutalbum gaat Solomon een mooie toekomst tegemoet. Hun sfeervolle, uitstekend geschreven en gearrangeerde songs vormen een bijzonder dynamische set, mede gestuurd door de solide grooves van drummer **Kees Houx**.

© Kevin Pasman
Kees Houx bij Solomon

© Ben Houtijk
Teun van Zoggel bij The Jordan

The Jordan

We waren erg benieuwd naar deze nieuwe band van Caroline van der Leeuw (Caro Emerald). Dit is niet simpelweg een artiest met bandje; dit is een uitgedacht concept. Wow! Vanaf moment één staat de show met een perfect geluid, een lichtshow die helemaal klopt en een enorm goede en strakke band, waarin drummer **Teun van Zoggel** in dienst van het geheel speelt, maar af en toe ook flink kan knallen.

Cloudsurfers

Wie de band niet kent, zou kunnen denken dat de intense leadgitaarpartijen, rammelende garagerockriffs en geflipte tempowisselingen volkomen willekeurig zijn, maar daar komt het vijftal steeds té goed voor uit. Met twee drummers – **Nanne Hatzman** en **Ramses Hooymeijer** – heeft de band meer dynamische opties dan vergelijkbare harde bands.

Mischa Porte bij Pitou

Pitou

Zangeres Pitou bezweert haar publiek met gedragen songs en kan gewoon ontzettend mooi zingen. Bijzonder is de rol van haar band, met synths, bas, saxofoon en drums, en heel veel backingvocals. Drummer **Mischa Porte** steelt de show met zijn prachtige oude Slingerland uit de jaren veertig, waarop hij eerder slagwerkarrangementen speelt dan popgrooves; zeer dynamisch en meesterlijk klankbewust.

Néomie

In de band van zangeres Néomie vallen opnieuw de drums op. Geen wonder want ook hier zit **Mischa Porte** achter de kit. Hij zet wat meer rechttoe rechtaan grooves neer, maar wel met zijn typerende dynamiek en diepe klank. De mooie liedjes van Néomie worden er nog gelaagder van.

Jeroen Blumers bij Goldkimono

Goldkimono

De Nederlandse nominatie voor de Music Moves Europe Awards op ESNS 2023. Hoewel het trio naast de hoofdprijs grijpt, speelt Goldkimono een gloedvol optreden. De reggaefeel voel je overal doorheen, met soms een vleugje ska of calypso. Drummer **Jeroen Blumers** is de spil, met zijn lekkere beats op akoestische drums, versiersels op SPD. Hij gaat ook over de backingtracks, die veel baslijnen maar soms ook blazers aan de sound toevoegen. Check het interview met Jeroen in de vorige Slagwerkkrant!

Son Mieux

De band achter frontman Camiel Meiresonne is ijzersterk en ook drummer **Olivier Lucas** zet een overtuigend lekkere feel neer. Opvallend is de belangrijke rol van percussie in de bandsound; iedereen bemoeit zich ermee, met shakers, tamboerijnen, bongo's en conga's. De poppy partijen zijn goed te doen voor niet-percussionisten en er lopen tracks mee die veel aanvullen. Niks mis mee; het klinkt goed en zorgt voor een goede energie op het podium. Een volwassen topband!

Olivier Lucas bij Son Mieux

Di-rect

De surprise-act van Noorderslag 2023 is Di-rect; aangekondigd als 'Special Guests'. Deze jongens draaien al een poosje mee aan de absolute top van Nederland en dat is goed te horen tijdens hun live show in De Grote Zaal, met natuurlijk bakenvaste **Jamie Westland** achter de drums. Aan de bands die erna komen de uitdagende taak om daar een puntje aan te zuigen.

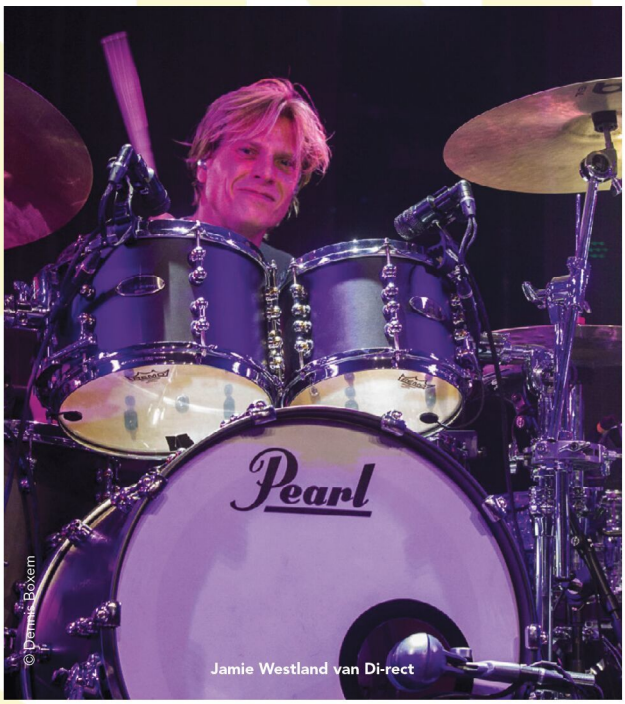

© Dennis Boxem
Jamie Westland van Di-rect

Bente

Bente komt met een bescheiden band van bas, gitaar, keys en drums om haar Nederlandstalige popliedjes te vertolken. **Pim Aarden** zit met zijn forse set-up in een plexiglas kooi (evenals even eerder bij Maxine). Hij speelt duidelijk een hoofdrol bij het neerzetten van de strak geproduceerde songs. Natuurlijk met zijn voorwaartse groove vol gospelchops, maar zeker ook met het aansturen van alle elektronische aanvullingen vanuit zijn vele e-pads. Een indrukwekkende duizendpoot.

© Dennis Boxem
Pim Aarden bij Bente en Maxine

© Dennis Boxem
Thijmen Molema en Danny Rombout bij Peter Somuah

© Kevin Pasman
Koen Gardebroek bij Katie Koss

Peter Somuah

In de band van Peter Somuah wordt vaste drummer Jens Meijer vervangen door **Thijmen Molema**. Die zet in de jazzgeoriënteerde Kunstpunt-zaal een vloeiende groove neer onder de toegankelijke stukken van de Ghanees-Nederlandse trompettist. Daarin bijgestaan door de smaakvolle en altijd dynamische percussiepartijen van **Danny Rombout**.

Katie Koss

Een van de revelaties van het festival! Met de hartverwarmende podiumaanwezigheid van de zangeres met Oekraïense roots en een prettige afwisseling van opbeurende dansnummers en kleine liedjes. Drummer **Koen Gardebroek** en bassiste Deborah Slijkhuis trekken de aandacht met opvallend muzikale grooves en niet voor de hand liggende invullingen van de jazzy popmuziek met hier en daar zelfs latintrekjes. Echt indrukwekkend en lekker afwijkend van de rest van de avond.

Ace Zec
Ultieme metaluitdaging bij Cobra The Impaler

Ace Zec is een ervaren drummer. Maar toen hij werd gevraagd om bij Cobra The Impaler te komen drummen, bedankte hij in eerste instantie. Ga er maar aan staan: geen ervaring met metal en dan opeens de partijen van Dirk Verbeuren moeten spelen. Op Eurosonic zette de band echter een zeer strakke set neer.

De vraag om bij de Belgische progressive metalcoreband te komen drummen kwam niet uit de lucht vallen. Ace verzorgde de opnamen en de mix van debuutalbum *Colossal Gods*. Het was al vroeg duidelijk dat Verbeuren door zijn verplichtingen met Megadeth niet zou kunnen touren met de band. Gitarist en bandleider Thijs De Cloedt keek al snel naar Ace, die in het verleden onder meer drumde bij postpunkers Customs en poppunkband Nailpin.

Cobra The Impaler met helemaal rechts Ace Zec

'Ik zei: wat die gast daar heeft opgenomen, ga ik nooit kunnen spelen', bekent hij. 'Dat zag ik echt niet zitten. Gert Sals heeft toen even bij de band gespeeld. Aan het einde van corona ben ik gevraagd om bij Spoil Engine te komen spelen. Ook metal natuurlijk, maar dat klonk haalbaar. Ik heb een V-Drums set gekocht, die in mijn woonkamer gezet, soms zelfs in de tuin op het terras, en drie maanden elke dag een uur of twee zitten trainen. Daarvoor had ik nog nooit met een dubbelpedaal gespeeld. Dat moest ik van nul leren. Ik speel heel mijn leven met mijn linkervoet de hihat, en dan ben je gewend om heel andere dingen te doen: de maat geven en achtsten of kwarten. In het begin was dat megafrustrerend, maar het begon na enige tijd te lukken.

'Gert Sals had al twee andere bands, dus die haakte af. Toen heeft Thijs mij nog eens gevraagd, en ik dacht: weet je wat? Ik ga het proberen. We hebben een keer gerepeteerd en dat klikte heel goed. Sowieso, want ik heb met Thijs in Hæster gespeeld. Ik heb ook wel echt serieus geoefend op die nummers. En nog altijd; ik speel er nu bijna een jaar bij en ik heb nu eindelijk het gevoel dat ik een beetje zekerder ben van wat ik aan het doen ben.'

Onmenselijk

'Ik speel niet zoals de gemiddelde metaldrummer, qua feel en fills. Dat probeer ik wel, maar ik moet nog echt wel veel oefenen. Het is vooral de snelheid. Van een paar nummers heb ik de bpm op de clicktrack naar beneden getrokken, omdat het niet lukte, maar nu begin ik die terug naar boven te halen omdat ik er wel geraak. Vooral bepaalde blastbeats gingen gewoon niet, en dat begint nu te lukken. Wel moet zeker een half uur opwarmen.

'In zekere zin heb ik het opgegeven om na te spelen wat Dirk doet, want dat gaat gewoon niet. Het is onmenselijk wat hij gedaan heeft op die plaat. Dat ga ik nooit op zijn manier kunnen, maar dat vind ik niet zo erg meer. Er zijn wel bepaalde dingen waar ik nog naar streef om te kunnen spelen, gewoon omdat je het anders mist. Voor sommige heel snelle doublebass-dingen heb ik zelfs een cursus gekocht om na een aantal maanden tot een bepaald tempo te komen.

'Er waren in het begin wel wat

‘Ik moet altijd goed op mijn cup mikken om die accentjes erin te krijgen’

momenten dat ik dacht: ik heb zo veel moeite met die fill, gaat dat wel lukken? En dan blokkeer je. Dan speel je niet zoals je zou moeten spelen. De laatste shows kan ik al een beetje meer ademen en relaxed spelen, zodat ik niet tegen mijn limiet moet aan boksen. In het begin voelde ik: deze set moet niet nog twee nummers langer duren, want dan ga ik dood. Je zit ook constant op honderdtien. De set bouwt niet op van: ik ga even kabbelen. Daarom moet ik ook echt opwarmen, sporten en geen alcohol drinken voor de show. Vroeger had ik daar totaal geen last van. Met Customs en Nailpin wist ik dat ik het kon. Dit niet. Daarom moet ik echt gefocust zijn.’

Nieuw album

‘Ik heb nog nooit zo’n groot drumstel gehad. Vroeger was het: een tom, een floortom, klaar. Nu heb ik twee toms en twee floortoms. Dirk heeft veel splashes, twee hihats, drie crashes... Dat heb ik proberen op te vangen om de vibe niet te verliezen. Hij heeft ook zo’n Mega Bell ride, dus ik moet altijd goed op mijn cup mikken om die accentjes van hem er goed in te krijgen. Zijn signature-snare klinkt redelijk log. De blastbeats kunnen dan nog wel eens in het geheel verdwijnen. Tijdens de opnamen heb ik dat ook wel gezegd: stem die snare iets hoger, anders snijdt hij niet door mijn mix. Zelf gebruik ik een Ludwig Black Beauty en die stem ik ook iets hoger.

‘Vroeger heb ik altijd een endorsement met Ludwig gehad. Ik speelde op een roestvrijstalen kit uit de jaren zeventig. Maar nu speel ik opeens in een metalband en paste die Ludwig niet helemaal lekker. Ik speel op een plexiglas kit van Adams. Die heb ik gekregen van Sean Dhondt van Nailpin. Hij belde me een keer: “Hé, wil je een beetje drums?” Hij kwam met een busje met drie drumkits, dertig cymbalen en stands en zo. Daar zat die kit tussen. Wonder boven wonder klonk hij megagoed, want ik vind acrylsets normaal niet zo goed klinken. Er zitten Onyx vellen van Evans op. Aan bekkens heb ik de Sabian HHX Legacy-serie met Evolution hihats en een Wuhan china.

‘De volgende plaat ga ik moeten indrummen, dus is er nog wat extra druk op de ketel om ervoor te zorgen dat het niet slechter of minder interessant wordt dan de eerste plaat. Dus ik ga er goed werk en tijd in steken. We hebben al demo’s voor drie nummers. De bedoeling is nu om tot aan de zomer veel te gaan schrijven en repeteren, en hopelijk na de zomer een nieuw album op te nemen.

‘Waarschijnlijk ga ik hem ook zelf weer opnemen als engineer. Ik weet niet of ik hem ook nog wil mixen. Het liefst zou ik zelf een mix maken, vijf andere gasten benaderen en dan zien wie dat het beste doet.’ ■

Fred Brandwijk met het exclusieve Zwitserse merk Solid

Drumzaak aan de Molenstraat-Centrum 445 in Apeldoorn

Er staan zo'n 30 drumsets opgesteld, klaar om uit te proberen

Fred Brandwijks drumsp

Je zit in de directie van een groot concern voor bedrijfskleding, reist de hele wereld over om zaken te doen en besluit dan toch een drumspeciaalzaak te openen. Fred Brandwijk koos in 2015 voor zijn passie en startte een mooie winkel in Apeldoorn: Drumzaak.

Tekst en foto's door Erk Willemsen

'Natuurlijk was het in het begin lastig. We hadden nog niet heel veel in de winkel staan en je moet toch concurreren met de grote jongens en de webwinkels. Maar al een hele tijd hebben we hier veel voorraad: een 30-tal sets staan speelklaar opgesteld, we hebben veel bekkens en snaredrums, natuurlijk stokken, vellen en accessoires, maar ook enkele exclusieve merken, zoals Solid Drums Switzerland en Red Rock snaredrums uit Australië.'

Eigenaar van Drumzaak Fred Brandwijk is aan het woord en verhaalt over de start van zijn winkel in 2005: 'Toen waren de grote webwinkels er al natuurlijk. Dus ik wist dat het niet makkelijk zou zijn. Ik had een bepaald budget en toen ik dat helemaal besteed had, zag ik er bijna niks van terug op deze 200 vierkante meter. Bij de opening heb ik tegen iedereen gezegd: koop bij mij, dan zorgen we er samen voor dat we een hele mooie winkel krijgen.

We doen het met z'n allen, hè. En dat is gelukt. Ik had toen 20 paar drumstokken, en nu 1200. We hebben 60 drumsets in voorraad, en we verkopen er tegen de 200 per jaar. Het is gewoon heel gaaf om mee te maken en dat je blije mensen ziet. Echt iedereen die hier binnenstapt, is blij en dan zorg je als vanzelf voor het allerbeste advies vanuit je ervaring. En dat geeft wel een heel gaaf gevoel, dus voor mij is iedereen welkom. Of je nou een goedkoop setje komt halen, een exclusieve snare, elektronische drums, een paar drumstokken of vellen; het maakt niet uit!'

Red Rock

Bij aankomst parkeer ik voor de deur, met een schappelijk parkeertarief, zie door de

Deel van de bekkenwand met Zildjian, Meinl, Sabian en Istanbul

Fred Brandwijk

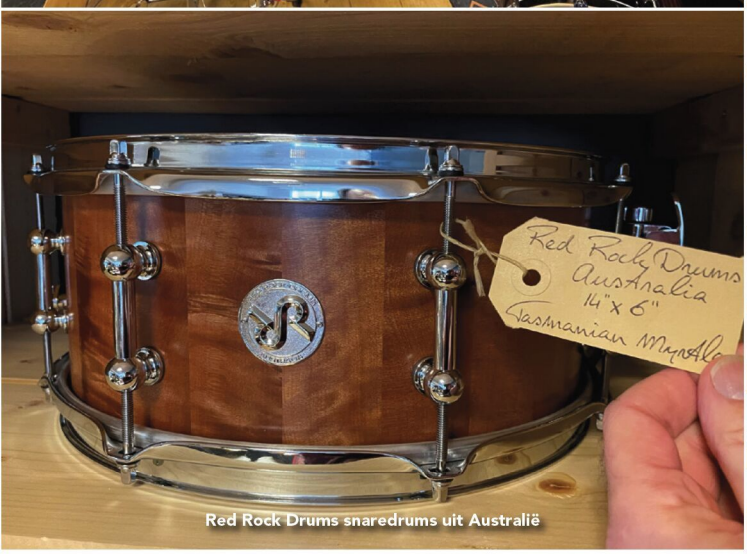

Red Rock Drums snaredrums uit Australië

De snaredrumwand met onder meer de Red Rock Drums uit Australië

eciaalzaak in Apeldoorn

brede glazen wand al meteen een oase van drumstellen staan. Bij binnenkomst zie ik rechts een negental volledig opgestelde elektronische sets, van Roland, Carlsbro en zelfs ATV, links een ruime keuze aan bassdrumpedalen en daarachter de balie met een flink assortement accessoires. Een trapje op zie je links een lange wand met bekkens: Zildjian, Meinl, Paiste, Sabian, Istanbul; het hangt er allemaal. Achterin vinden we vellen, stokken en een prachtige wand met snaredrums, inclusief een zevental unieke snares uit Australië, van het merk Red Rock Drums. Fred's paradepaardje is de Solid drumset: 'Ja, dat merk willen we graag in de spotlights zetten. Ik ben altijd wel op zoek naar nieuwe dingen. Dat is nou juist de toegevoegde waarde van een winkel. En dan ben ik trots als ik Ben Bakker op tv zie drummen op die Solid set bij Maan.

'Die Australische snares laat ik door Red Rock maken. Ik onderzoek houtsoorten, overleg via facetime met hem wat voor klank ik zoek en dan gaat hij het hout erbij zoeken, in Australië, Tasmanië en Nieuw Guinea.'

Meerwaarde

Fred Brandwijk is een gepassioneerd verteller, volgt volledig zijn gevoel hoe hij zijn winkel wil runnen, stelt advies en service voorop, en trekt zich niets aan van wat 'de grote jongens' op internet doen: 'Ik doe mijn ding en natuurlijk volg ik. Ik kijk ernaar, maar ik kan mijn klanten altijd uitleggen wat de meerwaarde is als ze bij mij kopen. Ik had een plan, en het is allemaal veel sneller gegaan dan ik had verwacht.' ■

Drumzaak is goed bereikbaar met de auto, ligt 5 minuten lopen vanaf het station, biedt tevens een gratis stemservice, en organiseert regelmatig workshops in de winkel.
Drumzaak
Molenstraat-Centrum 445 in Apeldoorn
Drumzaak.nl | www.facebook.com/drumzaak | @drumzaakapeldoorn

'Iedereen is welkom; of je nou een goedkoop setje komt halen, een exclusieve snare, elektronische drums, of een paar drumstokken'

TOPDRUMMERS VLIEGEN JE OM DE OREN IN AHOY

Met Jimmy van den Nieuwenhuizen, Wouter Prudon, Bram van den Berg en Martijn Bosman

Vrienden Van Amstel Live vierde dit jaar z'n 25ste verjaardag en Slagwerkkrant kreeg dankzij onze eigen Jimmy van den Nieuwenhuizen een uniek kijkje achter de schermen. Met een keur aan Nederlandse drummers die soms letterlijk op hun kop hingen en door Ahoy zweefden, was VVAL 2023 de meest bijzondere editie tot nu toe.

door Dennis Boxem

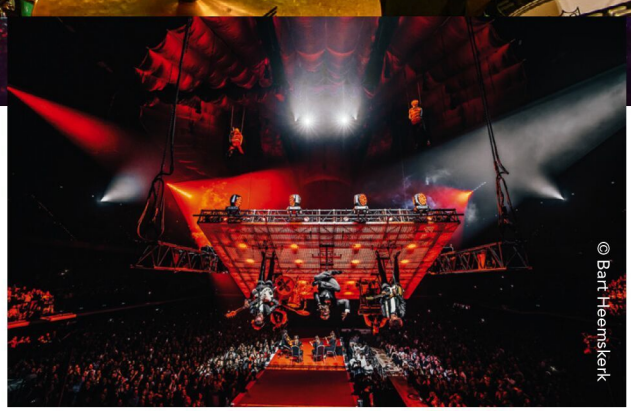

CHEF'SPECIAL GAAT DE RECORDBOEKEN IN ALS EERSTE BAND TER WERELD DIE EEN DRAAI VAN 360 GRADEN OVER DE KOP MAAKT

Met 20 uitverkochte shows in Ahoy in een tijdsbestek van 23 dagen is het een understatement om Vrienden Van Amstel Live 2023 een megaproductie te noemen. Simpel gezegd: iets dat uit productioneel oogpunt complexer is dan dit, ga je dit jaar niet tegenkomen. In totaal zijn er vier podia in Ahoy – een door de zaal vliegende piano niet meegerekend – waarop een keur aan artiesten voorbijkomt. Wij spraken de (letterlijk) meest opvallende verschijningen en kregen een uniek kijkje vanuit de backstage.

De eerste drummer die tijdens VVAL ten tonele verschijnt, is Wouter Prudon die met Chef'Special de show mag openen. Dit doen ze op een podium dat op zo'n elf meter van de grond hangt en waarop de hele band eerst een paar keer schuin gezet wordt en daarna zelfs met instrumentarium en al, met het hele podium over de kop gaat. En daarmee haalt Chef'Special overigens de recordboeken: als de eerste band ter wereld die op het podium een volledige salto maakt.

'Er zijn natuurlijk al wel eerder drummers geweest die zoiets dit deden, maar een hele band was kennelijk nog nooit gedaan. En ik moet zeggen: ik vond het allemaal behoorlijk spannend', aldus Wouter, waarmee we na afloop van de twintig shows even bijpraten. 'Zo'n act is natuurlijk niet in een enkele dag in elkaar gezet. Het creatieve team van VVAL kwam tijdens de vorige editie naar ons toe met het idee. Daarna moest er eerst nog gekeken worden of het überhaupt wel kon, want op deze schaal is zoiets nog niet eerder gedaan. En dan moet er daarna ook van alles worden doorgerekend, het is namelijk een ingewikkelde puzzel qua gewichtverdeling. Dat wordt allemaal gedaan door een bedrijf dat Frontline-rigging heet. In een loods in Utrecht is het prototype gebouwd en daar zijn we voor het eerst over de kop gevlogen. Dan ga je in die Formule-1 stoel >>

Vrienden Van Amstel Live 2023

© Bart Heemskerk

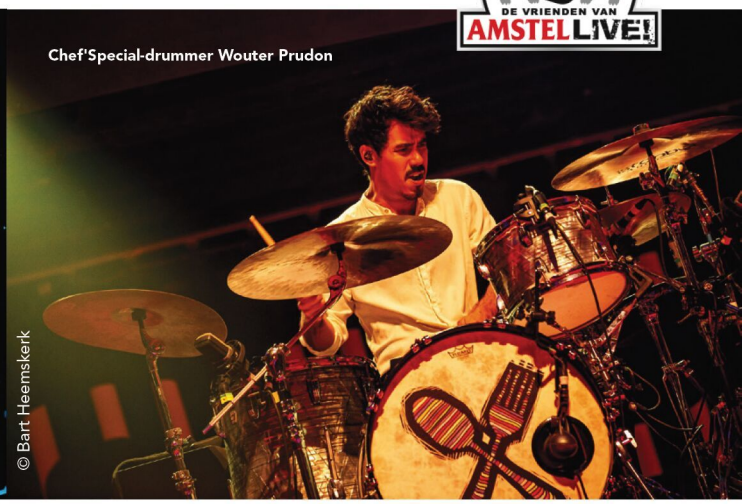
Chef'Special-drummer Wouter Prudon

© Bart Heemskerk

zitten en maak je eerst een paar keer een rondje om het allemaal te ervaren. Vooraf moet ook over alles worden nagedacht. Hoe staat je drumstel, wat moet er allemaal vastzitten. Er mag natuurlijk niets van het podium vallen tijdens het optreden. Maar ook bijvoorbeeld je bassdrumpedaal wordt ineens een ding, want een pedaal reageert heel anders als de zwaartekracht wordt omgedraaid.

'Ik denk dat het een maand of twee voor de shows was dat we voor het eerst in die loods over de kop gingen, en rond kerstmis in Ahoy zelf. Toen drong ook pas tot me door hoe hoog van de grond elf meter eigenlijk is. Ik kan wel eens wat hoogtevrees hebben, maar tijdens het spelen heb je daar geen last van, want je hebt helemaal geen tijd om daarover na te denken. '

Geen paniek

'Het spelen zelf is met niets te vergelijken en ongelooflijk intens. Je hebt namelijk echt geen moment de tijd om je te ontspannen. Door die continu veranderende zwaartekracht is je hand- oogcoördinatie namelijk echt helemaal zoek. En tijdens die volledige draai verandert het echt helemaal. En elke show was in dat opzicht weer anders. Het voelde geen avond hetzelfde. Ik geloof dat ik pas bij de laatste paar shows echt iets meegekregen heb van wat er om me heen gebeurde.

De voorbereidingen beginnen een uur van tevoren; de speciale harnassen worden aangetrokken en we worden vakkundig vastgesjord op het platform. Ik start in op klik en de eerste show ging mijn hartslag sneller dan de clicktrack (145bpm; red.). Vergeleken met de stress die zo'n opening met zich meebrengt, is de set die we later in de show doen (met alle bandleden gewoon rechtop) echt een warm bad. Daar zit dan helemaal geen stress meer op.'

Jimmy van den Nieuwenhuizen is nu al zo'n tien jaar de vaste drummer van de Vrienden Van Amstel Live en sinds vier jaar heeft hij ook de muzikale leiding over de huisband. Dat betekent dat hij tijdens de voorbereidingen een stuk meer te doen heeft dan alleen maar drumpartijen instuderen. Hij overlegt met de artiesten over arrangementen en bemoeit zich met de complete muzikale invulling van de show. 'De artistieke leiding van Vrienden Van Amstel Live ligt bij Machiel Hofman van Tribe Company. Hij is eindverantwoordelijk voor de hele show, voor de artiesten en de setlist. Voor het muzikale gedeelte komt hij dan in de meeste gevallen bij mij terecht. En dat gaat best ver hoor. Ik overleg met de artiesten over hoe de songs in elkaar zitten, welke toonhoogte er gespeeld moet worden, maar ook over wat technisch haalbaar is. Zo was er de afgelopen editie een artiest die we heel graag met het complete orkest erbij hadden willen begeleiden, maar het bleek technisch te moeilijk om alle mensen op de juiste plaats te krijgen.'

Om dat 'technisch haalbaar' enigszins te duiden, is het misschien even nodig om een klein beetje inzicht te geven. Vrienden Van Amstel Live heeft twee hoofdpodia aan weerszijden van Ahoy, die met elkaar verbonden zijn via een lange catwalk. Terwijl de huisband zich klaarmaakt om te beginnen, opent Chef'Special op het ronddraaiende podium de avond. Op het moment dat de huisband vervolgens het stokje overneemt, worden op het ronddraaiende podium de leden van de openingsact uit hun veiligheidsharnas verwijderd en vervolgens wordt het podium omhoog getakeld waarna het de rest van de avond in de spanten van Ahoy blijft hangen. Tijdens de halftime show sprint de huisband naar de andere kant van Ahoy om daar de tweede helft van de show op het tweede hoofdpodium te spelen. Intussen wordt op het eerste hoofdpodium in moordend tempo de backline van de band afgebouwd en wordt er een compleet 40-koppig orkest neergezet. Die orkestleden moeten niet te paniekerig zijn uitgevallen, want tot twee keer toe komt er boven hen een vierde podium naar beneden met daarop de band van Guus Meeuwis. 'Technisch haalbaar' is in het geval van Vrienden Van Amstel Live dus letterlijk de vraag of het lukt om alle poppetjes op tijd en veilig op de juiste plek te hebben.

'WIJ PROBEREN ALS BAND GEWOON MUZIKAAL HET BESTE ERUIT TE HALEN'

© Bart Heemskerk

Jimmy met de huisband van VVAL 2023

Huisband

Voor Jimmy begint de werkdag in Ahoy met opbouwen en een korte soundcheck. Heel het klassieke orkest moet van het podium gehaald en vervolgens moet de

backline van de huisband weer worden opgebouwd. Dat gaat bijna vlotter dan de tijd die het je kost dit verhaal te lezen. Alles staat op verrijdbare risers die middels een bliksemsnelle schaarlift op en van het podium worden getild. Er kunnen per 'lift' twee risers tegelijkertijd worden verplaatst.

Backstage bekijkt Jimmy eerst nog even de schade van de vorige avond 'Gisteren klapte het ondervel uit mijn snaredrum. Dat gebeurt niet vaak.' Bij nauwkeurige bestudering blijkt er nog meer aan de hand. De mathouder is aan een kant compleet van de snaredrum gebroken. Dat is dus in ieder geval een snaredrum die het eind van de twintig shows niet ongeschonden heeft gehaald.

Met de backup-snaredrum op z'n plek speelt de band een kleine anderhalve song, en dat is genoeg voor geluid, techniek en band om alles op z'n plek te krijgen. 'Het belangrijkste is dat alles netjes binnenkomt en dat de levels allemaal nog gelijk zijn aan gisteren', legt Jimmy uit. Voor de rest is alles compleet ingeregeld en we kunnen dus precies dezelfde instellingen gebruiken als gisteren.'

Opvallend aan Jimmy's set-up zijn twee microfoons achter de kit: een met daarop het label 'band', een ander met het label 'artiest'. 'Zo kan ik met iedereen communiceren. Iedereen speelt met in-ears, en als ik dus aanwijzingen in die microfoons geef, dan is er in de zaal niemand die daar iets van meekrijgt. We zitten met deze hele productie aan een time-code waar alle lichteffecten en showelementen aan hangen en daardoor is er geen ruimte voor fouten. Ik kan los met de band praten en los met de artiesten. Er is bijvoorbeeld een artiest die keer op keer een refrein op nét de verkeerde plek wil inzetten. Normaal gesproken kun je elkaar dan even aankijken, maar hier zijn de afstanden veel groter, dus gebruik ik de microfoon om de cue voor dat refrein te geven.'

Anouk met de huisband tijdens VVAL 2023
© Ole Rethans

Geen vraagtekens

Na de line-check krijgt een deel van de huisband weinig rust. Er is even kort tijd om te eten en vervolgens maakt de band zich klaar voor een pre-show van ongeveer een uur in het Vip-gedeelte van Ahoy. Bezoekers met een Vip-kaart kunnen hier onder het genot van eten en drinken een voorproefje krijgen op de show later die avond. En zodra de band in het Vip-gedeelte van het podium stapt, stromen in Ahoy de podia in rap tempo vol.

HET IS EEN UNDERSTATEMENT OM VRIENDEN VAN AMSTEL LIVE 2023 EEN MEGAPRODUCTIE TE NOEMEN

Maar voor de show begint, schakelen wij even over naar twee maanden eerder. Want oktober is voor Jimmy een van de maanden waar het Vrienden Van Amstel Live-circus echt op stoom begint te komen. 'Ik zie mezelf eigenlijk als een soort telefooncentrale tussen de productie, de artiesten en de muzikanten en alles daaromheen. Vrienden Van Amstel is een megaproductie en dat kan ik natuurlijk niet in mijn eentje. Maar ik zoek wel vaak de mensen om werk aan uit te besteden. Er moeten bijvoorbeeld heel wat arrangementen gemaakt worden voor het orkest, en dat kan ik niet zelf. Maar dan zit je anderhalf uur in een zoom-gesprek met Dinand Woesthoff en de arrangeur om alles af te spreken. Tegelijkertijd zijn de mensen van het licht op dat moment al volle bak aan het programmeren om de lichtshow op orde te krijgen en wordt er druk aan de visuals gewerkt die op de grote schermen te zien zijn. Op het moment dat >>

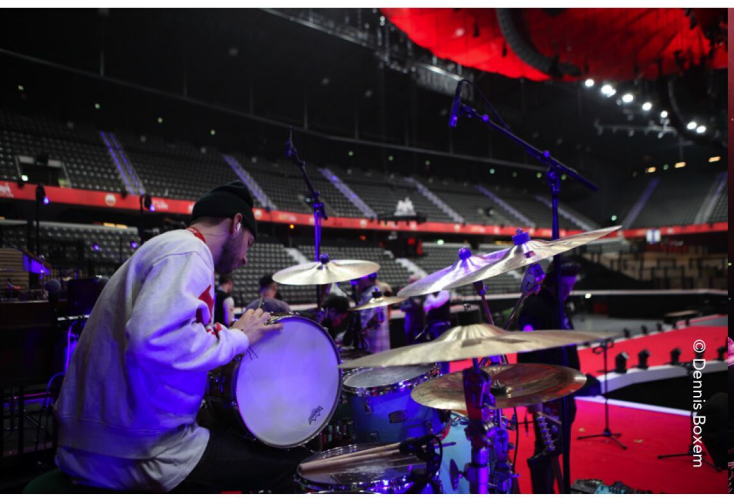
© Dennis Boxem

© Bart Heemskerk

JIMMY VAN DEN NIEUWENHUIZEN: 'IK BEN EEN SOORT TELEFOONCENTRALE TUSSEN PRODUCTIE, ARTIESTEN, MUZIKANTEN EN ALLES DAAROMHEEN'

Vrienden Van Amstel Live 2023

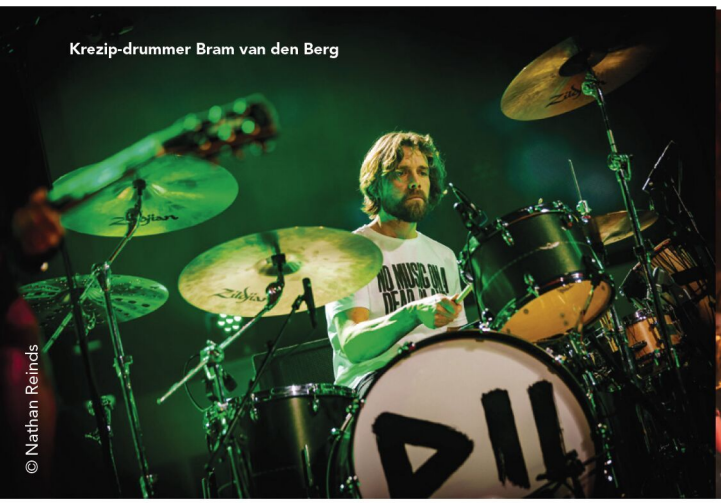

Krezip-drummer Bram van den Berg

daar vragen zijn die betrekking hebben op de muziek, komt dat automatisch bij mij terecht. Ook de sequences die meelopen doe ik niet zelf; dat besteed ik uit aan iemand anders. Overigens draait deze hele productie op drie computers met back-ups die een heel eigen systeem hebben. Dat is geen Ableton of zo, dus dat programmeren is echt een vak apart. Bij de arrangementen is de artiest natuurlijk altijd leading. Wij proberen als band gewoon muzikaal het beste eruit te halen.'

Ondanks het formaat van de productie wordt er niet heel uitgebreid gerepeteerd. 'Dat hoeft ook niet echt, want iedereen weet in principe wat hij moet doen. Met de band maken we opnames van de repetities en die gaan naar de artiesten zodat ze daar mee kunnen oefenen. Vervolgens is er nog een generale in Ahoy, vlak na de kerst, en dan is iedereen in principe klaar om te gaan. Het ding is ook dat je met zo veel mensen eigenlijk helemaal niet kunt afspreken om veel repetities te doen. Het is al moeilijk om iedereen een maand vast te leggen voor optredens.'

Iets waar Jimmy zich niet mee bemoeit, zijn de bands die op Vrienden Van Amstel Live spelen. Zoals bijvoorbeeld Krezip, die een twaalf minuten durende 90's medley op vol gas er doorheen jagen. Bram van den Berg geniet op de drumkruk met volle teugen. 'Het is natuurlijk heel gek om zo kort te spelen. Je zou bijna zeggen dat je net een beetje warmgedraaid bent en het is alweer tijd om van het podium af te stappen. Maar het is natuurlijk wel ongelooflijk om twintig keer in een uitverkocht Ahoy te staan. Die 90's medley was een idee van Jaqueline en daarmee is ze naar de productie gegaan. Die zagen het wel zitten en toen hebben we dat in elkaar gezet. Daar zijn we wel een repetitie of zes a zeven mee bezig geweest hoor. We zijn echt een band die het prettig vindt als dingen écht vastliggen. We stappen niet met iets het podium op dat zeg maar 90 procent in orde is. Daarnaast is de derde show de show die voor de televisie wordt vastgelegd, dus je wilt ook niet dat er dan nog vraagtekens in zitten. We gaan gewoon twaalf minuten vol erop met een strakke en overtuigde set.'

Takelen

En terwijl Bram en Krezip van het podium komen, stapt backstage Martijn Bosman in de lift naar boven om vervolgens via een smalle trap naar een podium te klimmen dat helemaal boven in de nok van Ahoy hangt. Daar wordt de hele begeleidingsband

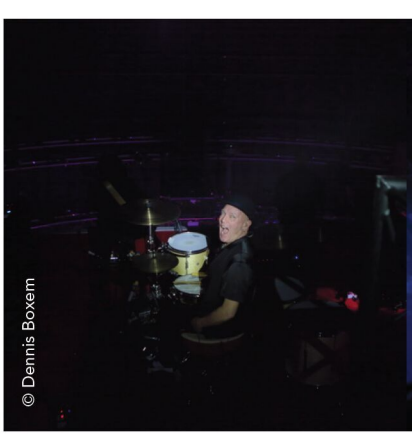

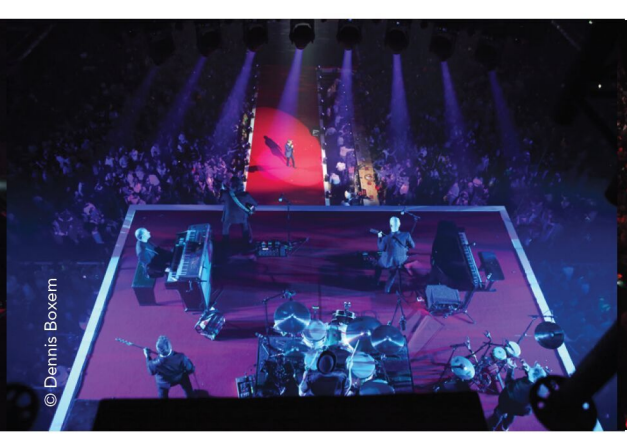

Martijn Bosman bij Guus Meeuwis op zwevend podium

© Bart Heemskerk

Percussionist van de huisband Vernon Chatlein

van Guus Meeuwis langzaam al spelend naar beneden getakeld. Allereerst tijdens *Brabant* vrijwel recht naar beneden om zogezegd in 'mid air' dit nummer te spelen. Daarna wordt het geheel weer naar boven getakeld om een kleine tien minuten later nogmaals naar beneden te zakken. Nu gaat het echter ook 'naar voren' om uiteindelijk halverwege de catwalk als een soort derde podium te blijven staan. Pas tijdens de finale wordt het podium uiteindelijk weer langzaam omhoog getakeld. Martijn ondergaat het heen-en-weer-getakel gelaten. 'Voor wat ik speel, maakt het eigenlijk niet zo veel uit, want we spelen gewoon de songs die we normaal ook spelen. Het is allemaal zo'n beetje ons eigen ding. Maar ik heb wel hartstikke hoogtevrees, dus ik ben heel erg blij dat ik in het midden van het podium zit, en ik ook daadwerkelijk moet zitten. Ik krijg het daardoor niet zo heel erg mee. De gitarist houdt ook niet van hoogtes en die moet gewoon staan! We zitten natuurlijk allemaal vast, en we zijn gezekerd en alles is natuurlijk honderd keer nagerekend, maar ergens zit er toch zo'n stemmetje in je hoofd dat af en toe roept dat je maar met vier draadjes vast zit.' We stonden naast Martijn terwijl hij werd vastgezet, en zelfs als het podium boven in Ahoy hangt, voel je het al een beetje heen en weer schommelen, dus hoeveel het onderweg beweegt, laat zich raden. Onderweg naar beneden zet Martijn met een ongelooflijk strakke drukroffel Ahoy in beweging.

De momenten wanneer er een andere band speelt, heeft Jimmy even de tijd om uit te blazen. En dat is ook echt wel nodig. 'Ik speel tijdens Vrienden Van Amstel Live ongeveer drie uur per dag, en dat is met de intentie die het live ook nodig heeft, dus dat gaat er behoorlijk vol op. En dat dus twintig keer in 23 dagen. Ik ben dus ook wel echt behoorlijk moe momenteel. Fitter dan ooit, maar ik heb wel behoefte aan een beetje rust.' Jimmy doet deze laatste uitspraak telefonisch, terwijl hij alweer in de auto richting Ahoy zit, nu voor de Q-Music Top 40 Awards. The show must go on! ■

MARTIJN BOSMAN: 'IK HEB WEL HARTSTIKKE HOOGTEVREES, DUS IK BEN BLIJ DAT IK IN HET MIDDEN VAN HET PODIUM ZIT'

Natuurlijk waren er veel meer drummers én percussionisten aanwezig op Vrienden Van Amstel Live dan degenen die hier in dit artikel aan het woord kwamen. Met één enkele dag meelopen is het simpelweg niet mogelijk geweest om alles te zien en iedereen te spreken. Optredens waren er die 23 dagen van: Chef'Special, Maan, Kraantje Pappie, Nick & Simon, Anouk, Emma Heesters, S10, Typhoon, Guus Meeuwis, Rolf Sanchez, Lucas & Steve, Ronnie Flex, Flemming, Miss Montreal, Sunnery James & Ryan Marciano, Rondé, Krezip, Dinand Woesthoff, Danny Vera, Xander de Buisonjé, Thomas Acda, Paul de Munnik, Anita Meyer, Rowwen Hèze, Barry Hay, Frank Boeijen, Manuela Kemp en Henk Westbroek. Vrienden Van Amstel Live 2023 is eenmalig uitgezonden op Videoland. Er staan een aantal optredens online; ga daarvoor naar Slagwerkkrant.nl. Wil je zelf Vrienden Van Amstel Live in het echt meemaken? Wacht dan niet te lang, want de kaarten voor volgend jaar zijn alweer bijna uitverkocht!

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Band over de kop: Chef'Special - *Amigo* | 2023 | De Vrienden Van Amstel LIVE

VIDEO Emma Heesters & Xander de Buisonjé - *Afscheid* | 2023| De Vrienden Van Amstel LIVE

VIDEO Anouk & Emma Heesters - *Met Jou Kan Ik Het Aan* | 2023 | De Vrienden Van Amstel LIVE

VIDEO Aftermovie | 2023 | Vrienden Van Amstel LIVE

VIDEO Vrienden Van Amstel Live 2023 (videoregistratie bezoeker)

slagwerkkrant.nl

© Bart Heemskerk

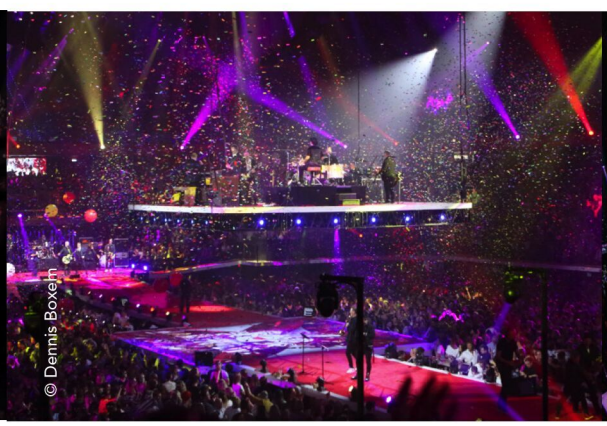
© Dennis Boxem

© Bart Heemskerk

Asba Simone drums en Top Lug snaredrum

Vive la France!

Net iets meer dan een jaar geleden maakten we opnieuw kennis met het Franse Asba. Na dik 35 jaar weer terug van weggeweest. Nadat we vorige keer een roestvrij stalen drumkit van dichtbij bekeken, is het nu de beurt aan esdoorn: de Asba Simone. En als extraatje werd de testset aangevuld met de bijzondere JR Robinson Top Lug snaredrum.

tekst en foto's Dennis Boxem

Fransman Guilliaume Pornet bracht in 2016 het merk Asba terug. En het is Pornet er alles aan gelegen om het originele merk eer te bewijzen. Dat zie je niet alleen terug aan de vormgeving en de uitvoering van de drums, het werkt zelfs door in de naamgeving. De Simone-serie is namelijk vernoemd naar een van de oprichters van het merk: Simone Boudard.

De Simone-serie is de meest 'mainstream' reeks bij Asba: een relatief betaalbare kit die je in veel verschillende situaties kunt gebruiken. Om dat te realiseren kiest Asba voor een 6-laags esdoorn ketel afgewerkt met een beits. Er is keuze uit een aantal finishes en een aantal verschillende set-ups. De testset heeft een klassieke 20"x14" bassdrum, een 12"x8" tom en een 14"x14" floortom. De meegeleverde 14"x6½" Simone snaredrum maakt geen onderdeel uit van de ketelset en is vooralsnog de enige snaredrum in deze reeks. Daarbij kun je wel kiezen uit een versie met 2,3mm geperste spanranden of een versie met gegoten randen. Naast de zwarte beits is er ook een donkerbruine 'Chocolate'-versie verkrijgbaar. En er is een beklede reeks, genaamd Simone Studio, met dezelfde ketels maar een iets andere looks qua hardware en badges.

Wat betreft looks en finish is de Asba Simone een echte moderne klassieker: de set oogt in alles vintage, maar heeft nergens het ongemak van een set die al veertig jaar oud is. Al het schroefdraad is heel en loopt soepel, de ketels zijn schadevrij en het chroom zit nog allemaal strak op het ijzerwerk. Maar als iemand je had gezegd dat deze set veertig jaar in een doos op zijn eerste eigenaar had staan wachten, zou je het ook geloven.

Houtnerf

De ketels van de Simone zijn prachtig: er is uitsluitend topkwaliteit esdoorn gebruikt en de draagranden zijn messcherp en spiegelglad. Hier is duidelijk op niets bespaard. De finish laat nog heel wat van de houtnerf door, en dat geeft de ketels net even wat meer karakter. Net als bij de eerder geteste roestvrij stalen kit heeft de Simone subtiele badges waar heel grappig een Frans vlaggetje onderuit steekt. De informatie over de drums – serienummer, bouwdatum et cetera – staat op een mooi papieren label dat aan de binnenkant van de ketel is geplakt. Een beetje zoals je dat van Gretsch ook kent.

De 20"x14" bassdrum heeft geen rozet voor de tom. De bassdrumpoten zijn twee relatief simpele stalen sporen voorzien van zachte rubber doppen. Deze kun je omhoog draaien om stalen punten tevoorschijn te laten komen. Tot zover niets bijzonders. De set wordt geleverd met een resonansvel zonder microfoongat en dat is allesbehalve vervelend.

De toon die de bassdrum zonder extra demping geeft, is duwend en vol, maar heeft daarnaast verrassend veel lucht. Het dichte voorvel en de enthousiast resonerende ketel geven een lekker controleerbare

klank. Open en rond als je de klopper van het vel laat terugkomen; kort en drukkend op het moment dat je de klopper tegen het vel houdt. Een resonansvel met een klein microfoongat maakt de klank meteen een flinke klap korter: een groot deel van de toon verdwijnt en er blijft een volronde *oempfh* over. Een klein handdoekje tegen het slagvel en je hebt een mooi stevige duk die prima op z'n plek is in een willekeurige 80's popsong.

Bonham

De 12"x8" tom wordt geleverd zonder tommount. In een standaard snaredrumstandaard raak je bij toms altijd wel wat resonans kwijt, maar met de Asba is dat verschil bij een medium stemming redelijk klein. De tom klinkt punchy en rond en spreekt vlotjes aan. Dynamisch gezien kun je de 12" tom redelijk overspelen: tot stevig spel blijft de trommel clean en rond. Stop je er nog meer power in dan gaat de trommel echt over zijn nek en krijg je een prima bruikbare Bonham-sound. Het stembereik is redelijk breed. Alleen bij een echt lage velspanning laat de tom het afweten, maar dit komt ook een beetje doordat de tom in een snaredrumstandaard staat. Hou je de tom tussen duim en wijsvinger vast dan blijk je ook bij die lage velspanning al toon te krijgen.

De 14" floortom volgt de lijn van de 12" tom, maar heeft door de diepere ketel heel wat meer buik in de klank. Dat maakt dat je bij accenten flink wat meer druk kunt zetten. Het stembereik van de floortom is iets beperkter; de diepere ketel maakt dat je bij een hogere velspanning toch een behoorlijk laag-heavy klank overhoudt.

De snaredrum bij de testset is een 14"x6½" model met 2,3mm geperste spanranden. Dit is een heerlijke esdoorn alleskunner met een heel ruim stembereik en een fijne open sound. Precies wat je mag verwachten van een dunne esdoorn snaredrum. Laag tot medium hoog gestemd geeft ie een ronkende volle klank die je desgewenst met een klein beetje demping tot bedaren brengt. Hooggestemd droogt de trommel lekker op en heb je een messcherpe puntige

DE FEITEN

Asba Simone
- gebeitste 6-laags ketels
- Amerikaans esdoorn

testset
- 12"x8" tom
- 14"x14" floortom
- 20"x14" bassdrum
- prijs: € 2149,-

Asba Simone snaredrum
- 14"x6½"
- prijs: € 629,-

Asba JR Robinson Top Lug snaredrum
- 14"x8"
- 3-laags esdoorn/populier ketel
- beuken verstevigingsranden
- uniek stemsysteem met 20 verplaatsbare spanklauwen
- prijs: € 1290,-

HET OORDEEL

\+
- prachtige sound
- klassieke looks
- bizar veel klankmogelijkheden Top Lug snare

\−
- bij Top Lug moet je bij wisselen vellen goed de positie van je spanbokken onthouden

DE CONCURRENTIE

- Gretsch Broadcaster
- British Drum Company Lounge
- Ludwig Classic Maple
- Top Lug snare heeft geen concurrentie; momenteel geen soortgelijke snaredrum op de markt

crack die dwars door het bandgeluid snijdt. Rimshots hebben veel lucht en een lekker stevige jank en rimclicks klinken prima: ietwat wollig maar met voldoende 'punt'.

Spanklauwen

Naast de Simone Studio ontvingen we voor deze test ook nog een andere snaredrum, die eigenlijk zijn eigen test waard is: de 14"x8" Top Lug snaredrum die in samenwerking met J.R. Robinson werd gemaakt. Deze forse snaredrum heeft een 3-laags ketel met een binnen- en buitenlaag van esdoorn en een tussenlaag van populierenhout. Aan weerszijden is de ketel voorzien van verstevigingsranden. Dat is echter lang niet alles wat deze trommel onderscheidt, want het stemsysteem is wel heel bijzonder. In het midden van de ketel zit een soort metalen brug die volledig rond de ketel loopt. Aan die brug kun je met behulp van klauwtjes de spanbouten vastzetten. De spanranden waarmee je de vellen op hun plaats houdt zijn ouderwetse single flange- randen en dat betekent dus dat je zelf kunt bepalen waar en hoeveel spanbokken per vel je gebruikt.

Asba levert de Top Lug snaredrum met tien spanbokken boven en onder. Dat betekent dus dat je twintig sets spanklauwen hebt om mee te experimenteren. Allereerst maar eens kijken wat deze trommel doet met de standaard set-up: tien spanklauwen boven en onder, gelijk verdeeld over het vel. Dan blijkt deze trommel namelijk al te druipen van het karakter. De snaredrum wordt geleverd met een dubbellaags gecoat Emperor slagvel en dat is iets dikker dan de meer standaard coated enkellaags vellen die op de meeste snaredrums zitten. Niettemin is dat voor deze trommel geen enkel probleem. Laaggestemd klinkt hij uitermate vet en breed met een diepe buikige klank. Dit is echt een trommel waar je een heel vette backbeat mee kunt neerleggen. Stem je hoger dan wordt de klank scherper en puntiger terwijl je opvallend veel respons overhoudt. Je zou misschien verwachten dat zo'n diepe snaredrum met wat dikker vel heel wat energie nodig heeft om op gang te komen, maar dat is absoluut niet zo. Met een hoge velspanning is deze trommel net zo levendig als een veel ondieper model.

Markeren

Maar het idee achter deze trommel is natuurlijk dat je met het variëren van spanbouten een andere sound kunt maken. En dat werkt eerlijk gezegd verbluffend. Haal twee spanbouten van het ondervel en zet ze er bij op het bovenvel en je krijgt een trommel die meer focus heeft, maar tegelijkertijd ook meer snarenrespons. Schroef er spanbouten vanaf en je krijgt een trommel die steeds meer tot leven komt. Met zes spanbouten onder en boven krijg je een klank die zo open en vol is dat je bijna niet gelooft dat dit dezelfde ketel is. Het aantal klankmogelijkheden dat je uit deze trommel kunt halen laat zich bijna niet in woorden vatten. Van vintage droog tot jankend open en modern strak; het kan allemaal.

Het enige probleem waar je tegenaan loopt, is dat het niet altijd even gemakkelijk blijkt om een specifieke snaredrumsound te repliceren. Schuif een paar spanbokken een centimeter of twee op en je trommel klinkt dramatisch anders. Wil je even een velletje wisselen dan is het dus zaak om even exact de positie van je spanbokken te markeren, want anders vind je nooit meer de gelijke klank terug. Maar als je van experimenteren met je snaredrumsound houdt, is dit misschien wel de meest veelzijdige snaredrum die je ooit onder je stokken hebt gehad.

Kortom

De Asba Simone is op papier de minst spannende drumset die het merk in de catalogus heeft staan: een 6-laags ketel van Amerikaans esdoorn is inmiddels een standaard ketel in de drumindustrie. En toch heeft deze Franse drumkit weer iets eigens waar je moeilijk de vinger op kunt leggen. Natuurlijk is de look onderscheidend, maar ook op het gebied van klank is er net even iets anders. De Simone heeft een vriendelijk karakter met veel lucht en een bestuurbare sound die toch weer heel anders is dan bijvoorbeeld een Tama, Pearl of Sonor. Over de Top Lug snaredrum kunnen we kort zijn: het is een uniek instrument dat qua klankmogelijkheden en stembereik zijn gelijke niet kent. De snaredrum is prijzig, maar iedere cent dubbel en dwars waard. ■

Importeursreactie: zie pagina 57

Asba Caroline bassdrumpedaal

Vroeger was alles... hetzelfde

Op de valreep kregen we bij de Asba Simone ook nog een nieuwe versie van het legendarische Caroline bassdrumpedaal mee. Een remake van het pedaal dat al in 1965 werd geïntroduceerd en tot ver in de jaren 80 door drummers geroemd werd. Eens kijken of het de tand des tijds heeft doorstaan.

tekst Dennis Boxem

De Caroline was in 1965 een gamechanger. Nog niet eerder was er een pedaal dat zo soepel speelde en waar je zo veel aan kon verstellen. Anno nu is bijna elk bassdrumpedaal volledig naar je hand te zetten en dus rijst de vraag: kan de Caroline in de huidige wereld ook nog meekomen?

Asba heeft nagenoeg niets aan het originele ontwerp van de Caroline veranderd. Asba-specialist Rebo music leverde ons voor het vergelijk een Caroline uit de jaren 70, en daarop waren de belangrijkste verschillen de kleur van de teenstop en de afwerking van het frame, dat anno nu voorzien is van een soort hamerslag-finish. De vorm van de pedalen is, op de klopper na, volledig identiek. De oude klopper is iets groter en voller van vorm, maar dat is het dan ook wel.

Als je het Caroline pedaal – vernoemd naar de dochter van ontwerper en drummer Daniel Humair – van dichtbij bekijkt, valt meteen op hoe ongelooflijk modern dit pedaal voor zijn tijd is geweest. De hoek van de klopper is te verstellen, maar ook de lengte van het voetblad. Dat laatste doe je door de vork die het hielstuk met het frame verbindt in een ander gaatje in het frame te haken. Je hebt zo twee verschillende settings, en hoewel die twee standen relatief dicht bij elkaar zitten, merk je het verschil meteen. In de stand het dichtst bij het frame voelt het pedaal iets steviger en hoekiger. Met iets meer afstand is het spelgevoel ronder en soepeler.

Spijkers

Naast de instelbare veerspanning vind je op het frame ook twee ronde draaiknoppen om scherpe metalen sporen in het podium te kunnen draaien. Heb je nog steeds last van een weglopende bassdrum (zeker in de jaren 60 niet ondenkbaar), dan zijn er grondiger maatregelen aan boord. Achter het hielstuk tref je bij het Caroline-pedaal een stevig stuk canvas aan met daarin twee geringde gaten. Daar kun je dus letterlijk een paar spijkers doorheen slaan om zo je pedaal aan het podium vast te zetten. Sixties style! Ook opvallend is de bassdrumklem. Je draait een flexibel metalen plaatje aan weerszijden tegen de spanrand vast. Dat zit niet alleen heel stevig, maar het beschadigt ook je spanrand niet.

Maar het gaat bij ieder bassdrumpedaal natuurlijk om het spelgevoel. En dat is heerlijk soepel en razendsnel. De Caroline is een strap-aangedreven pedaal met het bijbehorende vloeiende spelgevoel. De klopper komt razendsnel terug, en dankzij het brede voetblad heb je een heerlijk breed speelopper-vlak. Dit is geen bassdrumpedaal voor de échte doortrappers, maar tegelijkertijd is het ook geen fragiel stuk nostalgie. De Caroline kan tegen een stootje en heeft exact het gevoel van z'n vintage voorganger, zonder dat er onderdelen zijn versleten of er vuil in de lagers zit.

Kortom

Er zijn door de jaren heel wat remakes van vintage pedalen geweest. De Rogers Dyno-matic, de Ludwig Speed King, de Tama Camco. De Caroline past keurig in dit rijtje, met de opmerking hij ten opzichte van al deze klassiekers wel een of twee pluspunten heeft. Het spelgevoel is daarnaast echt duidelijk anders dan van een modern pedaal. En dus kan de Caroline rustig aan een tweede leven beginnen. ■

Importeursreactie: zie pagina 57

DE FEITEN

- remake van het origineel uit de jaren 60
- strap-aangedreven pedaal
- groot voetblad met verwijderbare teenstop
- spanrand-vriendelijke bassdrum-klem
- opvallende features om verschuiven van de bassdrum tegen te gaan
- prijs: € 299,-

HET OORDEEL

\+
- vrijwel identiek aan het origineel
- soepel spelgevoel

\−
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Ludwig Speed King
- Rogers Dyno-matic
- Tama Iron Cobra Flexi Glide

DS Drums Venom

Conveniente e buono!

Ruim twee jaar geleden hadden we al de DS Rebel Maple Koto op de testbank, en toen werd er al iets gezegd over een nieuwe, meer betaalbare kit waar de Italianen aan werkten. En dat blijkt een heel eigenzinnig drumsetje te zijn geworden, boordevol bijzondere features: de DS Drums Venom.

tekst Dennis Boxem

Esdoorn is een veel gebruikte houtsoort voor drums, met name Amerikaans esdoorn, dat door het koude klimaat en het hoge suikergehalte in het hout behoorlijk hard is. In de jaren 80 maakte Sonor de Hilite, die nadrukkelijk gebruik maakte van zachter, Italiaans esdoorn. DS drums maakt nu een combinatie met ketels die een buiten- en binnenlaag hebben van Amerikaans esdoorn, en daar tussenin lokaal Europees esdoorn. Maar dat is lang niet het enige wat bijzonder is aan de DS Venom. De set heeft namelijk progressieve keteldiktes, is verkrijgbaar in een groot aantal set-ups en losse drums, heeft tien verschillende finish-opties en kost ten opzichte van de Rebel zo'n beetje de helft.

Progressieve keteldiktes; hoe zat het ook alweer? Er is een theorie die zegt dat een ketel met een kleinere diameter een dunne ketel zou moeten hebben om naar verhouding hetzelfde te klinken als een ketel met een grote diameter en een dikkere ketel. Of dat helemaal klopt? Net als met theorieën op instrumentgebied is dat moeilijk te zeggen, vooral ook omdat je nooit direct vergelijkingsmateriaal tot je beschikking hebt. Er is nu eenmaal geen 10" DS Venom tom met een dikkere ketel, en dus kun je de twee ook niet naast elkaar houden. Wel zeker is dat we nog nooit een slecht klinkende set met progressieve keteldiktes onder handen hebben gehad in Slagwerkkrant en – spoiler alert – daar komt met de DS Venom ook geen verandering in.

De dunste ketels bij de Venom zijn de 3,84mm dunne 8" en 10" toms, en dat loopt in vier kleine stappen op tot 5,22mm voor de 18" tot 24" bassdrums. Alleen de snaredrums zijn met 6,4mm dikke ketels nog ietsjes dikker. Al met al zijn het dus relatief kleine verschillen, maar wel iets dat aangeeft

dat DS drums met aardig wat commitment z'n ketels maakt. Al die verschillende ketels zijn namelijk gemaakt van zes lagen hout en dat betekent dus ook dat het merk heel wat verschillende laagjes fineer tot zijn beschikking moet hebben om de ketels mee te maken.

Chique

De Venom is verkrijgbaar in vijf verschillende ketelsets met naast de meest gebruikelijke sets met 20" en 22" bassdrum ook een bopkit met 18" bassdrum en een rockkit met 24" bassdrum. De testset is een wat gangbaardere clubkit met een 20"x16" bassdrum, 10"x7½" en 12"x8" toms en een 14"x13" floortom. Deze set is aangevuld met de meest gangbare van de vier verkrijgbare snaredrums: een 14"x6½" model. Je kunt echter ook kiezen uit een 14"x5½" een 14"x8" of zelfs een 13"x6".

De Venom is verkrijgbaar in tien verschillende finishes. Vier daarvan zijn een beits, maar zes van de houden een beetje het midden tussen een lak en een beits en zijn gebaseerd op de look van Espressocupjes. Ze hebben echt een beetje die aluminium-look, maar tegelijkertijd kun je nog wel van dichtbij de houtnerf van de ketel erdoorheen zien. De Espresso Capsule Bronze Laquer finish van de testset heeft een vreemd effect: als enkele trommel is hij niet heel bijzonder, maar heb je de set eenmaal opgezet dan ziet hij er heel chique uit.

Qua hardware komt alles bij DS uit de eigen fabriek: van de opvallende bolle spanbokken tot en met de tomrozetten, de vleugelmoeren, het snarenmechaniek en de bassdrumpoten: alles naar eigen model en vormgeving. Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze drumkit een duidelijk eigen gezicht heeft.

Net zo eigenzinnig als de kleuren is de velkeuze die DS maakte voor de Venom-serie. Die is namelijk behoorlijk uitgesproken en kleurt daardoor ook wel de klank van de set. Op de toms en de floortoms vind je dubbellaags transparante Reso 7 als resonansvel. Die G2 is een redelijke *middle of the road*-optie, maar de Reso 7 is met zijn extra dunne gecoate vel behoorlijk kleurend. De Reso 7 heeft een mooie open sound die door de coating wat verkort is, en dat maakt de toms behoorlijk percussief. Echt een moderne, vlot reagerende tomsound met een mooie vettige aanslag en een beheerste sustain. Prima voor pop en rock.

Nadeel is wel dat je met de combinatie van de geleverde vellen wat stembereik kwijtraakt. Zowel bij hoge als lage stemmingen. En daarom is het goed om te weten dat die sound er wel in zit. Met een fractie dikkere transparante ondervellen krijg je heel wat volronde sustain en buik erbij en blijk je ook bij hoge- en lage velspanning nog heel wat klank te hebben.

De geïsoleerde ophanging van de toms zorgt ervoor dat je een mooi gelijkmatige klank hebt en dat er weinig overspraak tussen de drums is. De floortom heeft dikke rubberen voeten, maar toch verlies een klein beetje sustain. Met een paar verende rubber voeten op je floortompootjes blijft de floortom aanmerkelijk langer doorklinken. Mocht je daar behoefte aan hebben, is het goed om te weten dat zo'n upgrade je hoogstens 25 euro kost.

Vertrouwen

De bassdrum heeft van DS de klassieker van Evans meegekregen: een EQ4 als slagvel en een Emad als resonansvel. Dat geeft een indrukwekkende en erg gefocuste dreun die aanzienlijk groter klinkt dan de 20" van deze ketel doet vermoeden. Met de geleverde vellen kun je voornamelijk in klank variëren tussen vol diep en puntig kort. Wat toonhoogte betreft gebeurt er maar weinig. Dat wordt een heel ander verhaal als je een dunner slagvel en een ongedempt voorvel zonder klankgat monteert. Laaggestemd geeft dat een volle dreun die de vullingen uit je kiezen doet rammelen. Stem je hoger dan wordt de klank mooi rond en lekker bestuur-

baar. Je kunt er zelfs een behoorlijke boppy klank uit halen, al heeft die dan wel wat meer buik dan je van een 18" bassdrum gewend bent.

De 14"x6½" snaredrum is niets meer of minder dan een heerlijk werkpaard. Laaggestemd geeft hij een brede crack met een puntige aanslag en een beheerste sustain. Stem je hoger dan wordt de klank veel gecontroleerder en meer funky tot je op een strakke *pop* blijft hangen. Rimclicks zijn behoorlijk dik en lekker puntig. Een rimshot heeft een beheerste jank. Als je de Venom snaredrum met gelijkwaardige esdoorn snares vergelijkt, dan lijkt hij iets vriendelijker van karakter: een fractie ronder en een haar wolliger. Misschien niet helemaal wat je van een snaredrum met de naam 'Venom' zou verwachten, maar dat mag de pret niet drukken. DS levert de snaredrum met een Evans Genera vel: een enkellaags vel met een ingebouwde dempring. Die ring levert in een normale setting al zo veel demping dat dingen als moongel of tape overbodig worden. Het snarenmechaniek werkt zwaar maar beweegt toch heel soepel. Het voelt daardoor alsof je een flink stuk metaal in beweging zet. Dat wekt vertrouwen.

De Venom heeft buitengewoon veel pluspunten waaronder een klank die net even wat vetter lijkt dan de meeste esdoorn sets. Dat komt door een heel aantal factoren: de keteldikte, het ketelmateriaal en de door de fabriek gekozen vellen, die in deze test misschien wat meer aan bod komen dan gebruikelijk. Dat komt omdat de Italianen ook op velgebied geen *middle of the road*-keuze maakten. De set wordt ook geleverd met eersteklas professionele vellen – iets dat je in deze prijsklasse nog maar zelden tegenkomt. Vellen met een uitgesproken klank die het karakter van de ketel nog maar eens extra aanzetten. Maar mocht je dat nu net te veel van het goede vinden, check dan vooral ook eens wat een meer 'standaard' vel op deze trommels doet: het verschil in demping is bijvoorbeeld op de bassdrum en snaredrum behoorlijk fors.

Kortom

DS heeft met de Venom-serie een heel interessante drumkit gebouwd: een modern klinkende set die vlot speelt en reageert en die een behoorlijk breed stembereik heeft. Aan karakter ontbreekt het nergens, en de Italianen lijken over zelfs het kleinste detail te hebben nagedacht. Daarnaast is de afwerking eersteklas en heb je een ruime keuze in maten en finishes. En dat voor een prijs die je niet verwacht bij drums die in Europa zijn gemaakt. ■

Importeursreactie: zie pagina 57

DE FEITEN

- hybride ketel van Europees en Amerikaans esdoorn
- progressieve keteldikte
- 6-laags ketels op alle drums
- verkrijgbaar in 10 kleuren, legio set-ups en losse drums

testset

- 20"x16" bassdrum
- 10"x7½" tom
- 12"x8" tom
- 14"x13" floortom
- prijs: € 1903,-
- 14"x6½" snaredrum € 479,80

HET OORDEEL

\+
- eigenzinnige constructie
- veel keuze
- eersteklas afwerking
- scherp geprijsd

\–
- floortompoten halen fractie sustain weg

DE CONCURRENTIE

- Gretsch Renown Maple
- Ludwig Centennial
- Pearl Masters Maple Complete
- Tama SLP Fat Spruce

Niet alles hoeft recht

Pearl heeft al een paar jaar mooie gebogen stukken reksysteem. Maar de Japanners wilden graag een stapje verder gaan. En dus kun je nu ook kiezen voor gebogen bekkenarmen, zowel los als aan een standaard: de Pearl Curved hardware.

tekst Dennis Boxem

Basis voor alle Curved hardware stands is een nieuwe, gebogen bekkenarm. Pearl nam de gekartelde, massief stalen hengel die je kent van de convertible boomstand uit de 1030-serie, en gaf hem een flinke slinger. Dat geeft de standaard natuurlijk een meer dan opvallende look die je in je set-up weer de nodige visuele mogelijkheden geeft. Vanuit praktisch oogpunt doet de nieuwe arm niet echt meer dan je met een rechte hengel niet kunt. Een beetje minder zelfs. Maar daarover later meer. Het oog wil ook wat, en wat looks betreft kun je er niet onder uit dat de gebogen arm of hengel best opvalt. Zeker als je daarbij nog eens even verder in de Pearl hardwarecatalogus grabbelt om er een paar extra onderdelen op te monteren.

Hip

Begin je vanuit het niets met de Curved hardware, dan biedt de 1030C standaard een goede start. Deze convertible boomstand is een van de topmodellen van Pearl en heeft stevige benen, goed doordachte kragen en een heel ruime verstelbaarheid. Het enige verschil met de originele 1030 is dat de rechte hengel is vervangen door een gebogen exemplaar. En daar schuilt meteen ook het probleem. De 1030 is ontworpen als een convertible boom waarbij je de hengel rechtop in het bovenste buisdeel kunt laten zakken. Met de gebogen hengel gaat dat echter niet meer. Die gaat rechtop hoogstens een centimeter of tien in het bovenste buisdeel. Qua looks mag dat de pret niet drukken, want het levert een ongelooflijk weird en hip ogende standaard op.

Pearl levert de gebogen arm ook in twee uitvoeringen als losse arm die aan je bestaande hardware kunt vastzetten. De eerste versie is feitelijk de hengel zoals die ook op de standaard zit met aan de ene zijde een traploos verstelbare bekkentilter. De andere is een compleet lege arm waar je met een losse klem (de TL-2030 die al jaren in de Pearl-catalogus staat) een bekkentilter op zet. En bij die ene bekkentilter hoef je het natuurlijk niet te laten. Op een enkele gebogen arm kun je tot wel vier splashes monteren of een paar koebellen en andere percussie-items. De mogelijkheden zijn eindeloos.

Qua stevigheid heb je bij de Curved hardware niet te klagen. De Curved arm is net zo stevig als de rechte variant. Je moet alleen wel een klein beetje nauwkeuriger zijn met de plaatsing, want door de vorm heeft een kleine draai aan één kant van de arm soms grote gevolgen voor de andere.

Kortom

Pearl creëert met de Curved hardware een unieke look, en hoewel je daar een beetje functionaliteit voor inlevert, is dat een relatief kleine prijs om te betalen voor het visuele aspect. Wel moet je van tevoren even goed bedenken wat je met de standaards wilt doen. Je moet ze echt wel op zo'n manier in je set-up verwerken dat het je er een statement mee maakt. Een hoog opgehangen china ziet er aan zo'n gebogen standaard stoer uit. Een gewone ride op een normale positie oogt eerder alsof je bekkenstandaard het allemaal niet meer kan tillen. Deze standaards zijn gemaakt om de aandacht te trekken. En dan is het helemaal aan jou om ervoor te zorgen dat het de juiste soort aandacht is. ■

Importeursreactie: zie pagina 57

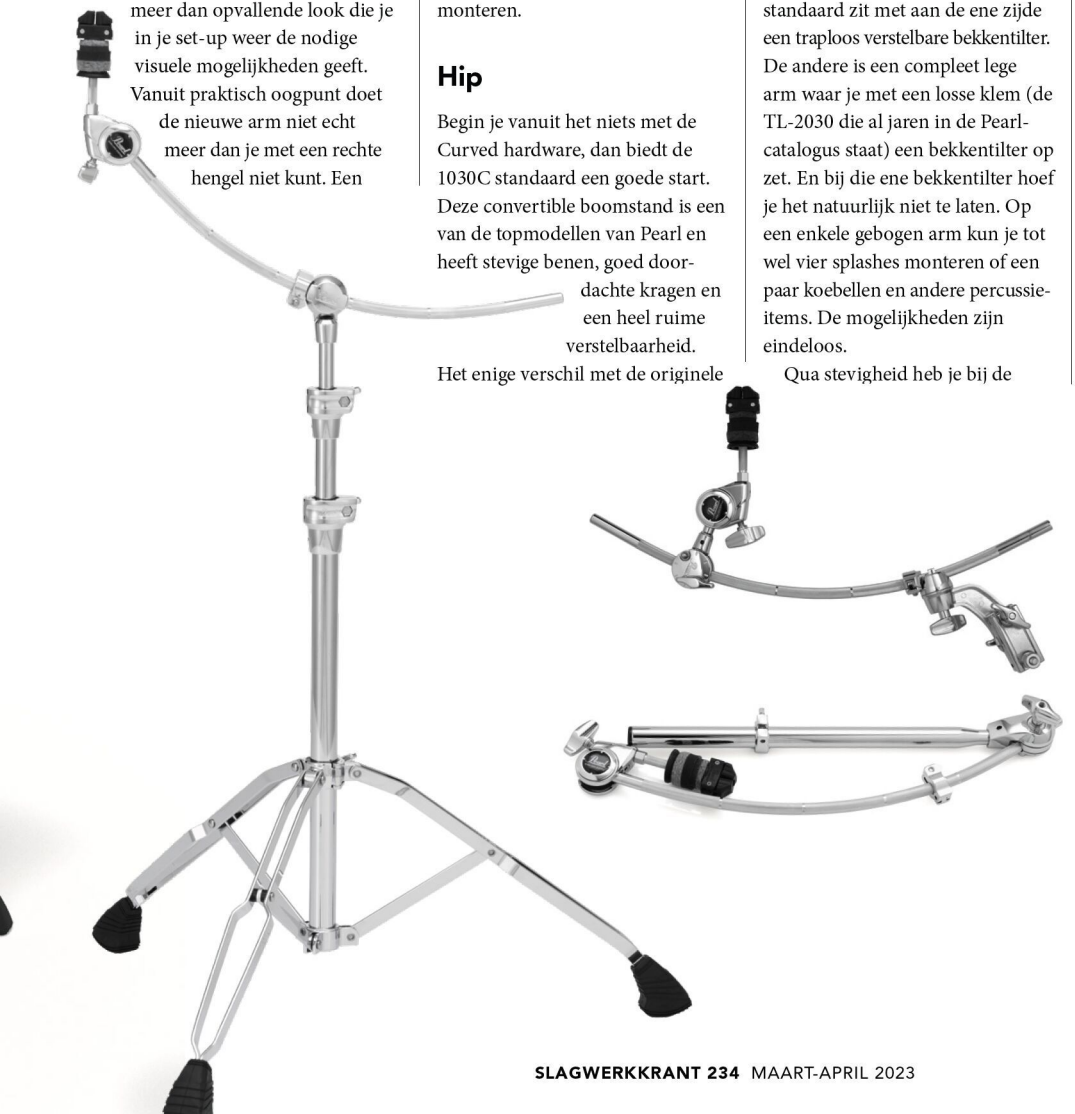

DE FEITEN

- B-1030C € 205,-
- CHC-100 € 104,-
- CHC-200 € 185,-

HET OORDEEL

\+
- visueel erg interessant
- compatibel met alle bestaande Pearl hardware

\–
- bekkenstandaard werkt niet meer als volwaardige convertible boom

DE CONCURRENTIE

- geen concurrenten (gebogen bekkenstandaards zijn vooralsnog uniek)

Pearl Matt McGuire Signature snaredrum

Smartphone snare met

Pearl heeft door de jaren heen een reputatie opgebouwd op het gebied van signature-snaredrums. De trommels zijn altijd onderscheidend en bieden altijd waar voor hun geld. Dat is bij de nieuwe snaredrum die ze voor Chainsmokers-drummer Matt McGuire bouwden niet anders.

tekst Dennis Boxem

Op het eerste gezicht lijkt McGuire's keuze een beetje de veilige route: een 1 millimeter dikke stalen ketel, 2,3 millimeter geperste spanranden, doorlopende spanbokken. Dat klinkt als een snaredrum die Pearl al jaren in de catalogus heeft staan. Maar McGuire voegde een belangrijk detail toe: dertig luchtgaten, die langs het ondervel in de ketel zijn aangebracht. En dat doet heel veel voor de klank.

Vented snaredrums bestaan al sinds eind jaren negentig. Aanvankelijk begon het met een paar grote gaten in de ketel, maar op een gegeven moment had je meer gat dan ketel. Dat leverde een snaredrum op die sneed als een heet mes door de boter, maar die ook verdomd weinig toon overhield. En dus zijn er door de jaren heen een aantal subtielere varianten van de *vented* ketel ontwikkeld. De Matt McGuire kunnen we rustig aan het rijtje toevoegen. Doordat de ketel heel makkelijk zijn lucht kwijt kan, wordt de velrespons iets rustiger en is het makkelijker om snelle gecontroleerde patroontjes te spelen: door de rustiger respons is het makkelijker om je stokken onder controle te houden.

Luchtstootjes

Maar er zijn meer pluspunten. De McGuire heeft duidelijk meer projectie dan een gewone stalen snaredrum: hij snijdt behoorlijk, en door de plaatsing van de luchtgaten heb je nog best veel klank over. De McGuire heeft iets minder *jank* dan een gewone stalen ketel maar duidelijk veel meer dan bij een ketel met grotere gaten. Je zou kunnen zeggen: precies genoeg. En daardoor heb je dus in negen van de tien gevallen geen extra demping nodig.

De luchtgaten hebben een interessante bijkomstigheid: als je echt flink aanzet voel je namelijk kleine luchtstootjes uit de trommel komen. Zo hoor je niet alleen waar je backbeat zit… je voelt hem ook.

Zuurstokroze

Het stembereik van de McGuire is groot. Van dik en vet naar bijtend scherpknetterend hoog en alles ertussenin. Dit is echt een *workhorse* met een beetje extra karakter. Rimclicks zijn dankzij de spanranden van 2,3 millimeter lekker stevig en hebben een mooie volle tik. Rimshots zijn gecontroleerd, drukkend en pijnlijk scherp. McGuire kiest zelf voor een Evans Power Center slagvel, een enkellaags slagvel met stip. Dat geeft een iets stugger spelgevoel als met een normale Evans G1 coated of Remo Ambassador en het dempt ook iets van de boventonen.

De Matt McGuire is een snaredrum die het qua looks heel goed doet. De matzwarte ketel ziet er stoer uit en de luchtgaten geven de ketel een duidelijk eigen smoel. Naast de badge met McGuire's *signature* plakte Pearl er ook nog twee opvallende zuurstokroze logo's met het Chainsmokers-bandlogo op.

Daarnaast is de McGuire snare

slimme gaten

volgens Pearl 's werelds eerste *smart* snaredrum. Dit mag je echter wel met een korreltje zout nemen. Het betreft namelijk geen speciale trackingfunctie, *beat detective* of ingebouwd stemprogramma. De snare wordt geleverd met een NFC-chip. Die zit in een losse envelop bijgeleverd en moet je zelf op je ketel plakken. Scan je deze chip met je telefoon, dan krijg je toegang tot exclusieve *content* van Pearl en McGuire. Momenteel is die extra content nog vrij beperkt: twee video's en de specs van je nieuwe snaredrum. McGuire zelf belooft echter in de toekomst nog meer video's en *'behind the scenes'* van zijn *'life on the road'*.

Kortom

Het is natuurlijk leuk om de naam van je idool op je trommel te hebben, maar als je door alle marketing heen prikt, gaat het natuurlijk bij een snaredrum vooral om hoe hij in de praktijk functioneert. Daarover kunnen we bij de McGuire kort zijn: hij heeft een allround sound met spierballen, en heeft een duidelijk eigen karakter. Als je daar de scherpe prijs nog eens bij optelt, hoef je geen Chainsmokers-fan te zijn om deze trommel op je snaredrumstandaard te willen zetten. ■

Importeursreactie: zie hieronder

DE FEITEN

- 14"x6½" 1mm stalen ketel met 30 luchtgaten
- matzwarte poedercoat finish
- doorlopende spanbokken
- Evans vellen
- 2,3mm Pearl Superhoop II spanranden
- SR-017 snaredrummechaniek
- prijs: € 434,-

HET OORDEEL

+
- veelzijdige, wat droge klank
- groot stembereik
- prima prijs-kwaliteit-verhouding

–
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Tama Starphonic
- Mapex Cyrus
- DW Performance

Importeurs en reacties

Op deze plaatst stelt Slagwerkkrant importeurs en fabrikanten in de gelegenheid om te reageren op de tests van hun producten in deze editie.

De volgende importeurs/fabrikanten konden zich vinden in de strekking van de test:

- Asba, Lyon (F) (+33 478 398030), www.asbadrums.com
- Fentex, Lijnden (020 659 4442), importeur van DS drums, www.fentex.nl, www.dsdrum.com
- Pearl Music Europe, Venlo (0773 081418), fabrikant van Pearl, www.pearldrum.com

De tests in deze editie werden voor een groot deel mogelijk gemaakt door André Dollekamp en Rebo Music. André was zo vriendelijk om de Asba drums ter beschikking te stellen. Thanks André!

De bij de test vermelde prijzen zijn richtprijzen. Voordat deze editie naar de drukker ging, is een rondgang langs verschillende retailers gemaakt en daarvan is de gemiddelde prijs genomen. Op die manier proberen we een zo eerlijk mogelijk beeld van de geteste producten te schetsen.

U vraagt wij spelen - deel 131

door Cesar Zuiderwijk en Olaf Fase

FLOOREREN 4

Dit is geen spelfout. Wij drummers praten over de floor, meestal de laagst gestemde tom, vaak met z'n pootjes op de vloer We eren hier de floor! In dit vierde deel gaan we met de floor op reis en nemen we als souvenir negen beats uit de hele wereld mee terug naar ons oefenhok. Allemaal beats met een laag klinkende drum in de hoofdrol; die kun je dus uitstekend op je floor spelen. Een mooi drumtapijtje en een mooie floorbedekking!

1 & 2 Burundi
Originele drum = karyenda

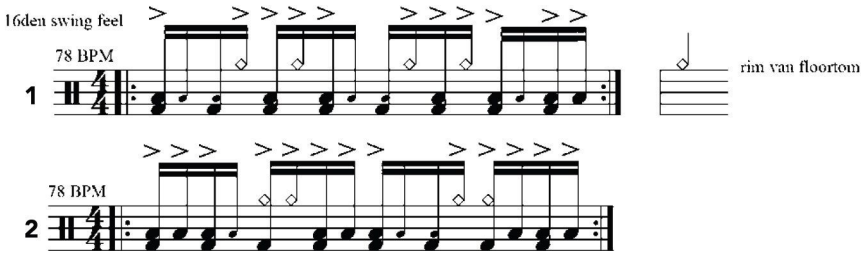

3 Japan
Originele drum = taiko

4 Senegal
Originele drum = sabar; rechts met stok, links met vingertoppen

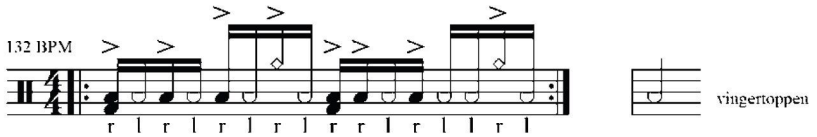

5 Egypte
Originele drum = darbuka

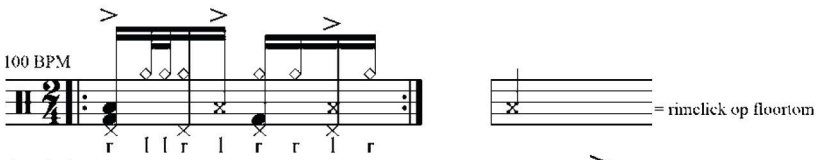

6 New Orleans
Originele drum = floortom

7 India
Originele drum = mridangam

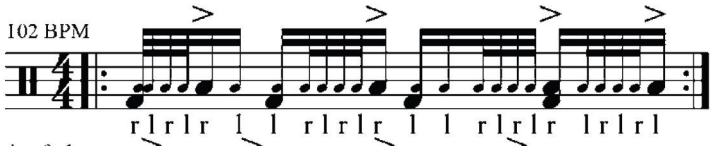

8 Nigeria
Originele drum = bata

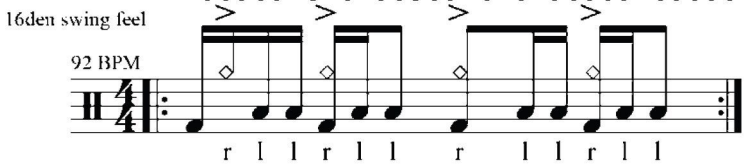

9 Brazilië
Originele drum = surdo

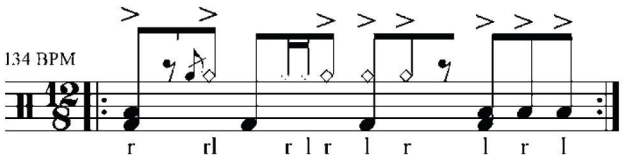

De noten voor onze cursuspagina's worden geschreven in notatiesoftware Finale, met grote dank aan distributeur Haco Music Nederland.

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• Olaf speelt de oefeningen voor

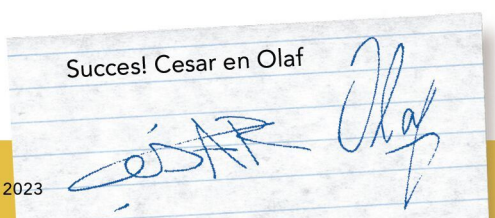

SPELEN - deel 127

door

MARK EEFTENS STEVE FERRONE

Je kunt de grooves van pocketmeester Steve Ferrone makkelijk noteren, maar zijn fenomenale feel natuurlijk niet. Slagwerkkrant zocht in de massa nummers die hij gedrumd heeft en selecteerde een paar juweeltjes. We noteerden een aantal heerlijke ritmes én fills, dus pak de nummers erbij en ga vooral meespelen. Op Slagwerkkrant Plus vind je nóg een mooie track, inclusief interessante ontdekking...

Tom Petty - *It's Good To Be King*

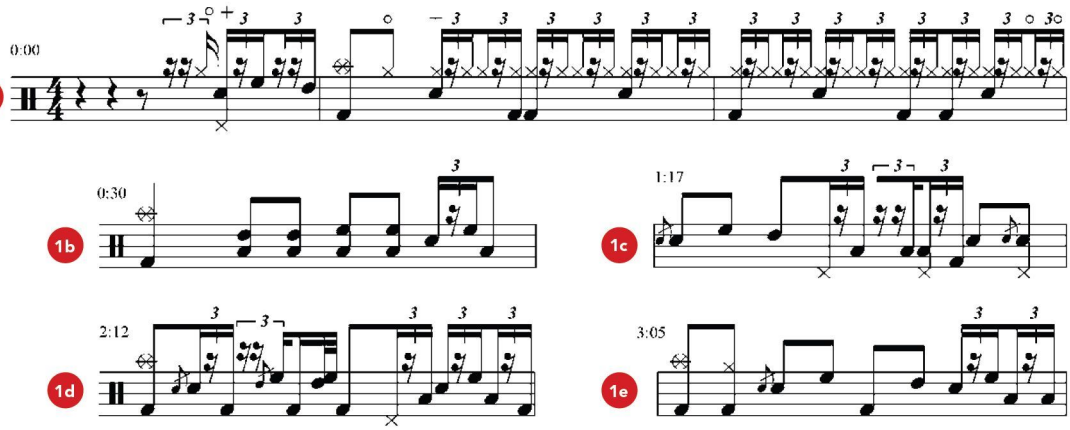

1a. De scherpe openingsfill en funkshuffle uit het intro.
1b t/m 1e. Ook in de fills blijft het grooven dus steel deze allemaal!

Chaka Kahn - *What 'Cha Gonna Do For Me*

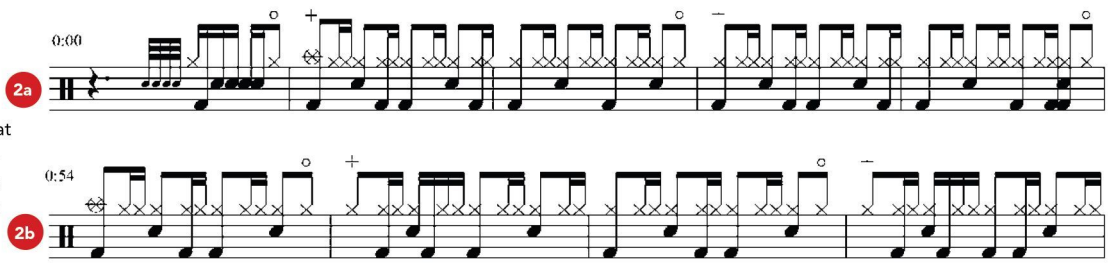

2a. Oef, wat is dit *slick* gespeeld en wat een vette openings-fill. Let op de 16den met de rechterhand op hihat!
2b. De eerste vier maten van het refrein.

Average White Band - *Cut The Cake*

3. Intro en eerste twee maten van het couplet. De ghost-notes worden erg zacht gespeeld. En kijk naar de accenten die de zang onder-steunen in de voorlaatste maat. Übercool!

Veel plezier! Vragen en opmerkingen: mark@drumschool.nl

Event op komst

In augustus komt de DrumDrieDaagse er weer aan!

DrumDrieDaagse 18-19-20 augustus
Met Salle de Jonge, Ilse Hofma, Koen Herfst, Cesar Zuiderwijk en vele anderen

De 22ste editie van de DrumDrieDaagse vindt plaats van vrijdag 18 augustus tot en met zondag 20 augustus 2023. Drie dagen waarin je ongelooflijk veel opsteekt, een superleuke tijd hebt met je mededeelnemers en docenten, en weer een jaar vooruit kunt met de oefeningen en ideeën die in die drie dagen op je afkomen. Je kunt je nu inschrijven!

De 22ste editie van de DrumDrieDaagse wordt opnieuw georganiseerd door Cesar Zuiderwijk en Slagwerkkrant. De deelnameprijs voor de drie dagen, inclusief het bijwonen van 6 clinics en 15 lessen in privégroepjes van 6 personen, gegeven door een 16-tal docenten, 3 lunches en 3 consumpties per dag is € 295,-. Je inschrijving is bindend, maar de factuur wordt pas in mei 2022 verzonden.

Salle de Jonge

Het programma is nog niet compleet, maar nu al kunnen we de komst van bekend maken van een aantal drummers die clinics komen geven. **Salle de Jonge** is het multitalent dat bij tal van bands zowel drumt als produceert. Net uit is de plaat met Berenice van Leer, op 8 april is er Jan van Duikeren's Fingerprint, even later The Pulitzers en ook *Robotkiller* staat op de rol, Salle's debuutalbum onder eigen naam! **Ilse Hofma**, bekend van Wulf, komt ook een clinic doen, net als **Koen Herfst** die een speciaal thema gaat brengen, en natuurlijk **Cesar Zuiderwijk**.

DE 22e DRUM 3 DAAGSE VR ZA ZO
18, 19, 20 AUGUSTUS 2023

Ilse Hofma

DrumDrieDaagse 2023
18-19-20 augustus, Musicon, Den Haag
Schrijf je nu in op:
www.drumdriedaagse.nl
www.slagwerkkrant.nl/events
DrumDrieDaagse is een project van Slagwerkkrant en Cesar Zuiderwijks Music Station.

JIMMY VAN DEN NIEUWENHUIZEN

DAAR IS JIMMY WEER MET Z'N VRIENDEN...

Het is natuurlijk niet de eerste keer dat ik over de Vrienden Van Amstel Live schrijf in dit prachtige magazine, maar ook deze keer kan ik er gewoon niet omheen. Mijn leven stond de afgelopen 2½ maand namelijk volledig in het teken van deze grootse jubileumeditie. 25 jaar Vrienden. Dat moest gevierd worden, en hoe… Waar we normaal ergens midden in januari starten met een reeks van 12 tot 14 shows werden er nu 20 (!) shows aangekondigd. Er bleek dan ook geen andere mogelijkheid dan de reeks voor één keer op 5 januari al te beginnen.

Op 1 januari check ik in in mijn hotel. 'Goedenavond meneer Van Den Nieuwenhuizen, fijn dat u de komende 28 dagen bij ons verblijft.' Ik heb allerlei 'gezellige' spulletjes van thuis meegenomen om de hotelkamer een beetje als mijn studentenkamer te maken, want zo voelt het toch wel. De eerste drie dagen bestaan uit soundchecks, repetities, contact met de artiesten over wat er moet gebeuren, maar ook het inrichten van de gastenlijsten. Buiten dat ik natuurlijk fungeer als drummer in deze productie, ben ik ook bandleider en music director. Dat brengt een heleboel extra taken met zich mee.

Als MD hou ik me vooral bezig met de inrichting van bepaalde delen van de shows. Dat is in dit geval al begin oktober gestart. In welke toonsoort wil Anouk *Nobody's Wife* spelen? Wat gaan we spelen in de grote Half Time Show, met onder anderen Kraantje Pappie en Ronnie Flex? En vinden zij dat ook te gek? Hoe kom ik aan de juiste sequencing files van S10? Welke stuk van *Why Tell Me Why* spelen we met Anita Meyer, en de grootste vraag van dit jaar: hoe gaan we het 40-koppige Amstel Symfonie Orkest neerzetten?

Maar ook als bandleider komen er genoeg vragen op mijn bord… Wie eet er glutenvrij? Wie wil er op dinsdag wel in het hotel en op woensdag niet? Zijn er mensen die gratis aangeboden sportlessen willen volgen? Niet bepaald rock 'n' roll, maar zoals ze vaak zeggen: iemand moet het doen…

5 januari. De generale zit erop en we bewegen ons langzaam richting de avond. Als huisband openen wij met een set van een uur in een tweede zaal. Dat is pittig maar ergens ook fijn om het lijf een beetje op te warmen voor de grote show in de arena.

20:00 uur. De show opent zoals een jubileumeditie moet openen. Chef's Special speelt vanaf een podium op hoogte en draait volledig over de kop; iets wat ik voor de lol nog mee mag maken op de laatste dag. Wij spelen met iedereen: van Anouk tot Dinand Woesthoff, van Frank Boeijen tot Barry Hay; van Snelle tot Acda & De Munnik. Ontroerd en vervuld van geluk loop ik het podium af.

27 januari. We hebben 20 shows gespeeld in 23 dagen. Op mijn beiden armen zit sporttape om de boel iets te verlichten. Ik ben helemaal gesloopt, maar ik denk ook in mijn beste vorm ooit. Alles gegeven, iedere dag. Gelachen, gehuild, vooral het avontuur opgezocht tijdens het spelen en alles gevonden wat we zochten. Het was geweldig; van het bestellen van de glutenvrije broodjes tot 20 keer *Nobody's Wife*. En het orkest? Dat zat wel goed!

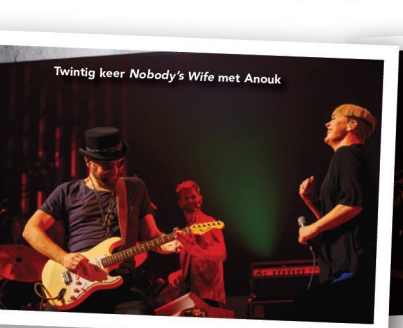
Twintig keer *Nobody's Wife* met Anouk

…en de waardering is groot

Aanwijzingen geven gaat met grote gebaren

Ook Vernon Chatlein is blij dat het orkest klaarzit

Drum3Daagse

18-19-20 augustus 2023

Reserveer tijdig; maar 72 plaatsen!
Alle informatie op de Event-pagina
in deze Slagwerkkrant, of op
www.drumdriedaagse.nl

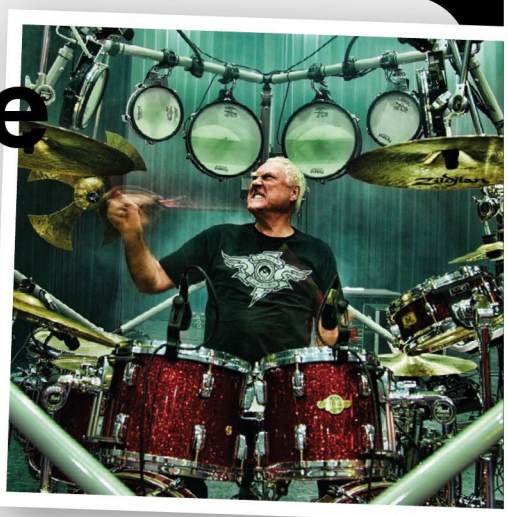

MUSICSTATION
Voor drumlessen
en workshops van
Cesar Zuiderwijk

Pearl Zildjian Roland REMO VATER

www.musicstation.nl
Info: Prinsestraat 38, 2513 CD Den Haag,
info@musicstation.nl

ESMONO SOUND
www.esmono.nl
Showroom aanwezig
Silence outside

ADVERTENTIE-INDEX SLAGWERKKRANT 233

Aquarium Sessions	32	Muziekmagazines.nl	27
Drum3Daagse	11	Purple Chord	60
DrumBase	60	Stage Coach Sessions	22
Drumland	60	Stiggelbout	60
Esmono	62	Tama	02
Fentex	64	Thomann	16/17
Hyperactive	13	Zildjian	03
Music Station	62		

SLAGWERKKRANT EEN JAAR LANG IN DE BUS? KIES EEN WELKOMSTCADEAU OF INTRODUCTIEKORTING

Los nummer bestellen € 7,95
(we rekenen geen verzendkosten)
Proefabonnement 2 nummers **€ 12,50**
Jaarabonnement met introductiekorting **€ 33,50**
Tweejaarabonnement met introductiekorting **€ 57,90**

Slagwerkkrant is ook digitaal te lezen via de Readly en Magzine apps.

WELKOMSTCADEAUS In plaats van een introductiekorting kun je ook kiezen voor een van de welkomstcadeaus bij een jaarabonnement (39,90) of een tweejaarabonnement (71,90)

TIPBOEK DRUMS Alles wat je altijd al over drums en drummen wilde weten. Boek t.w.v. € 17,50.
DE DRUMMETHODE We verkochten al meer dan 6000 exemplaren van dit lesboek voor beginners. Mét cd, ingespeeld door Hans Eijkenaar! t.w.v. € 24,90.
MUSICIAN'S HANDBOOK DRUMS 132 pagina's informatie over drums en drummen, met cd. T.w.v. € 23,90.

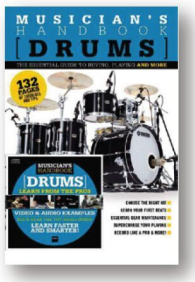

Bekijk alle aanbiedingen en bestel meteen op
www.muziekmagazines.nl/slagwerkkrant
Of mail abo@slagwerkkrant.nl
Of bel 020 675 5308

Slagwerkkrant kun je ook digitaal lezen, ga naar de App Store, of via de Magzine of Readly apps.
Slagwerkkrant verschijnt 6x per jaar.

muziekmagazines**.nl** www.muziekmagazines.nl/slagwerkkrant

ds

X

FENTEX

info@fentex-percussion.com